

Free version: Low quality pictures

www.argelaguerentransicio.com

Contents

1	2017	5
1.1	enero	5
	2017 (2017-01-01 12:19)	5
	Una taula per la sostenibilitat a Argelaguer? (2017-01-30 06:00)	6
1.2	marzo	10
	Alternatives a la crisi. Com afrontar la futura escassetat d'energia? (2017-03-07 06:00)	10
	Solidaridad Internacional Andalucía. Selecció del material audiovisual (2017-03-20 06:00)	15
1.3	abril	17
	AenT compleix 5 anys (2017-04-10 06:00)	17
1.4	mayo	31
	Sociocràcia (2017-05-08 06:00)	31
	Les propostes d'AenT per la Taula de sostenibilitat municipal (2017-05-29 06:00)	34
1.5	junio	38
	Seminari PEI Obert : PETROLI (2017-06-05 06:00)	38
1.6	agosto	42
	Per què no tindràs mai un cotxe elèctric? (2017-08-07 06:00)	42
1.7	septiembre	46
	Interpel·lació de la CUP-CC sobre el decreixement al Parlament de Catalunya (2017-09-18 06:09)	46
1.8	octubre	51
	Tensant la corda. Sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya (2017-10-16 06:00)	51
	AenT tanca una etapa (2017-10-23 06:00)	54
	Manifest per una Ciutadania Resilient (2017-10-30 10:00)	55
1.9	noviembre	58
	Caminar sobre l'abisme dels límits (2017-11-20 06:00)	58
	Advertència de la Comunitat Científica Mundial a la Humanitat: Segon Avís (2017-11-27 06:00)	60
1.10	diciembre	67
	El decreixement en el PROGRAMA POLÍTIC DE LA CUP-CC (2017-12-18 06:00)	67

1. 2017

1.1 enero

2017 (2017-01-01 12:19)

"És millor encendre una espelma que maleir la foscor". Confuci (551 - 479 aC)

Després de gairebé cinc anys, seguim constatant –malgrat que els polítics i la premsa ens diuen el contrari– un deteriorament de les condicions de vida de moltes persones i un augment de la desigualtat i de la precarietat laboral.

El canvi climàtic és cada any més evident i el pic del petroli ja està oficialment reconegut el que ens aboca a la impossibilitat de recuperar la famosa “senda del crecimiento” que ens ha dut fins aquí i que –ens diuen– ens ha de treure del forat on estem.

La pregunta que ens fem segueix essent la mateixa que la que el 2012 va motivar engegar aquest blog [1]Argelaguer en transició i que va ser l’inici de tot el que hem fet a Argelaguer aquests anys: Què podem fer la gent que vivim a Argelaguer, particularment els que estem preocupats pel profund camí insostenible en què estem?

Aquest anys, hem fet moltes coses i sens dubte ha estat un camí extraordinàriament interessant i útil.

També és evident que com poble i com a comunitat també hem avançat en coneixements, en consciència i hem creat una xarxa de relacions de gran valor. Aquí estem amb molta feina feta i molta feina per fer.

Volem compartir amb tú el nostre desig per que AenT el pròxim any segueixi treballant i sigui capaç d'ajudar a tots aquells que ho desitgin a avançar en el camí de la preparació per un món sense energia abundant i barata que tenim cada vegada més proper.

Malgrat la feina feta i els canvis que hem pogut anar incorporant en la nostre model de vida, la majoria segueix (seguim) amb dificultats per passar a l'acció. Això és totalment comprensible. No obstant, una estratègia d'estar a l'espera i reactiva no és suficient. Cal passar a l'acció, ser proactius i cal fer-ho ja.

És cert que tot és relatiu però és objectivament cert també que la crisi climàtica i de sostenibilitat és el repte més urgent i profund al que ens enfrontem. I no tenim temps per perdre. Aquesta realitat però és superada moltes vegades pel dia a dia, el que dificulta que dediquem el temps que caldria a reflexionar i planificar l'acció necessària.

No n'hi ha prou en conscienciar-nos sobre el pic del petroli, l'amenaça climàtica, l'esgotament dels recursos o la destrucció de la biodiversitat. Hauríem de ser capaços d'emprendre accions que ens preparin per afrontar de la millor manera els canvis que ja estan succeint.

Si ho fem bé, amb autocontenció, seguint el camí de la simplicitat i augmentant la resiliència –individual i comunitària– tindrem un terreny fèrtil per fer front a la crisi de sostenibilitat i podrem seguir mantenint un nivell de vida digne.

Us encoratgem doncs a passar a l'acció assistint activament a les assemblees mensuals, proposant noves iniciatives i participant en tot el que organitza AenT.

Amb gratitud,

Us desitgem un transicioner 2017

Assemblea AenT. Argelaguer, 17 de desembre 2016

1. <https://argelaguerentransicio.com/>

Una taula per la sostenibilitat a Argelaguer? (2017-01-30 06:00)

"La sostenibilitat es basa en satisfer les necessitats de la població actual sense comprometre els recursos i possibilitats de les generacions futures." Informe Brundtland, 1987

El passat divendres 27 de gener, l'[1]Ajuntament d'Argelaguer per mitjà del seu regidor de Medi ambient va convocar a les diferents entitats del poble per proposar-nos de crear una Taula per la sostenibilitat a Argelaguer.

La proposta consisteix bàsicament a reunir periòdicament les associacions i veïns interessats per recollir i consensuar propostes per millorar la sostenibilitat del poble.

La iniciativa s'inclou en la línia que darrerament han desenvolupat diferents administracions per tal de fomentar l'aplicació de criteris de sostenibilitat tan dirigits a la ciutadania com a la pròpia administració (veure els exemples de l'[2]Ajuntament de Celrà, de l'[3]Ajuntament de Barcelona o del [4]govern d'Andorra). L'amenaça del canvi climàtic i la presa de consciència que hem sobrepassat algun límit justifiquen aquestes iniciatives que cerquen introduir (petits) canvis que permetin seguir el model actual però de forma sostenible. És a dir, "sense comprometre els recursos i possibilitats de les generacions futures" que és el que implícitament es reconeix que estem fent actualment quan es plantegen iniciatives per la sostenibilitat.

El problema, però, és que a hores d'ara ja hauria de ser evident per tothom - i més per qui tingui alguna responsabilitat de govern-, que el model de societat que tenim basat en el creixement continu és, per definició, insostenible. I també hauria de ser evident que, si no volem prendre mal, reconduir la situació incloent criteris de sostenibilitat en el model actual és absolutament insuficient. El que cal és un canvi de model.

La sostenibilitat consisteix en l'existència d'una veritable justícia social, d'una economia real equitativa i en què 1) el nostre ritme de consum de recursos naturals no superi la capacitat dels sistemes naturals per regenerar-los; en què 2) el ritme en què consumim recursos no renovables no superi el ritme de substitució per recursos renovables duradors; en què 3) el ritme d'emissió i de generació de contaminants no superi la capacitat de l'aire, de l'aigua i del sòl d'absorbir-los i processar-los i en què 4) la diversitat biològica, la salut humana i la qualitat de l'aire, l'aigua i el sòl es conservin a uns nivells que siguin suficients per preservar la vida al planeta.

·
Està demostrat que res d'això és possible amb el model actual de creixement continuu.

·
Cal treballar per construir un nou model sense creixement, local, simple i democràtic. Basat en satisfer necessitats i no en augmentar el benefici. I aquesta pot ser una tasca engrescadora i plena de satisfaccions.

·
L'Ajuntament d'Argelaguer, com tots els ajuntaments, té una responsabilitat enorme. Té l'obligació d'informar de la gravetat de la situació actual i actuar de forma conseqüent i responsable. Darrere la següent corba la carretera està tallada i cal posar un cartell d'avís. No posar-lo per "no espantar la gent" és una greu irresponsabilitat.

·
Seria molt positiu que l'alcalde d'Argelaguer i els regidors convoquessin als veïns del poble per informar-los del que objectivament ja sabem i de les conseqüències de no actuar.

·
Dir que el sistema actual que tenim pot ser sostenible si reciclem més, si estalviem aigua i electricitat, si tenim un hort o si instal·lem una placa fotovoltaica o un acumulador d'aigua, simplement és enganyar a la gent.

·
Cal ser valents, pensar en els que vindran després de nosaltres i dir la veritat a la gent, [5]la crua realitat, i posar-nos a treballar seriosament en el canvi de model.

.

A la llarga tots ho agraïrem i potser encara som a temps de construir - o si més no d'intentar-ho - un model digne i just a Argelaguer en el que el nostre ritme de consum de recursos naturals no superi la capacitat dels sistemes naturals per regenerar-los, en el que el ritme en què consumim recursos no renovables no superi el ritme de substitució per recursos renovables duradors, en el que el ritme d'emissió i de generació de contaminants no superi la capacitat de l'aire, de l'aigua i del sòl d'absorbir-los i processar-los, i en el que la diversitat biològica, la salut humana i la qualitat de l'aire, l'aigua i el sòl es conservin a uns nivells que siguin suficients per preservar la vida al planeta.

1. <http://www.argelaguer.cat/>
2. <http://www.celra.cat/web/index.php/ajuntament/sostenibilitat>
3. <http://www.sostenibilitatbcn.cat/>
4. <http://www.sostenibilitat.ad/>
5. <https://argelaguerentransicio.com/about/saber-mes/>

1.2 marzo

Alternatives a la crisi. Com afrontar la futura escassetat d'energia? (2017-03-07 06:00)

En aquest post traduïm al català una ponència de [1]Joaquim Sempere presentada l'abril de 2013 a la Jornada Crisi econòmica, crisi ecològica, crisi de civilització, Què refer? i publicada al web d'[2]Espai Marx de Barcelona sota llicència [3]'Creative Commons Atribución' (CC by).

"Vivim a Occident diverses crisis superposades. La més visible i amb efectes més tangibles és la financera. A aquesta segueix una crisi econòmica productiva per falta de liquiditat derivada de la crisi financera. Els atacs de la oligarquia dels diners als drets laborals i ciutadans configuren una crisi sociopolítica marcada per la ruptura agressiva per aquesta oligarquia del pacte social que havia imperat durant prop de mig segle. A aquesta pot afegir-se una crisi ètica marcada pel deteriorament del clima moral visible especialment amb la corrupció. Finalment, tenim una crisi ecològica, de recursos naturals, que és ara mateix la menys visible (i que tendeix a infravalorar enfront de les anteriors, més visibles) però la més profunda i a mig i llarg termini la més greu, sobretot per combinar- amb un capitalisme neoliberal descontrolat. Vaig a centrar-me en aquesta última.

La crisi ecològica se'ns presenta amb enormes incerteses. De fet, totes les crisis recentment esmentades tenen nombroses incerteses. D'aquí que les esquerres es plantegin sovint qüestions insolubles o massa plenes d'interrogants i de riscos. ¿Sí o no a la UE? ¿Sí o no a l'euro? Com combatre el frau fiscal i la fiscalitat regressiva en un context globalitzat dominat pels amos del món? És possible, i com, acabar amb els paradisos fiscals? Com revertir la tendència a desigualtats creixents? I tantes altres qüestions. Davant incerteses com aquestes, crec que el millor és no embolicar-se en debats estèrils. Opino que valdria més consensuar i aferrar-se a uns pocs principis eticopolítics -com deia Gramsci- que ens orientin i ens ajudin a prendre decisions en les situacions a què hàgim enfrontar-nos en cada moment.

Tornem a la crisi ecològica i les seves incerteses. Observem que, tot i que el deteriorament ecològic es ve denunciat i estudiant des de fa mig segle, la consciència de la seva existència i gravetat ha avançat molt poc. Fins i tot si acceptem que en els últims vint anys la consciència del problema ha crescut, hem d'admetre que l'ha fet

superficialment. Per prendre un aspecte crucial: hi ha escassa consciència que ens estem acostant perillosament als límits de la biosfera i dels recursos naturals, i que això provocarà situacions d'escassetat i / o de col·lapse que obligaran, tard o d'hora, a canvis radicals en les maneres de produir i consumir i en els estils de vida, i que s'aguditzaran les tensions socials dins dels països i en les relacions internacionals. Per això els avisos d'aquests perills es reben amb escepticisme i rebuig; s'acusa als seus autors d'apocalíptics i catastrofistes; des de l'esquerra s'ignoren olímpicament al·legant que l'important i urgent avui són l'atur i els desnonaments massius. A més, els efectes de la crisi ecològica no es perceben clarament a Occident, i la fam i sequeres agreujades en els últims temps en certes regions del món pobre no es relacionen amb el canvi climàtic, per exemple.

Com que la crisi ecològica té molts aspectes, vaig a concentrar-me en el que, al meu parer, és més imminent i amb efectes més dràstics en les nostres vides o en les de les generacions que ens segueixen: l'escassetat d'energia. Descarto el canvi climàtic, encara que pot ser més greu, perquè està envoltat de moltes més incerteses causa de la seva evolució no lineal.

Per calibrar la gravetat social de l'escassetat d'energia, abans convé avaluar la dependència de les nostres societats respecte dels fluxos d'energia exosomàtica. Fins 1800 aproximadament totes les societats humanes es basaven en energies renovables de matriu solar i en economies de proximitat. L'aprofitament del carbó mineral, el petroli i el gas -i després de l'urani amb l'ajuda de les corresponents innovacions tècniques va anar transformant el model energètic fins al que tenim avui, que, a escala mundial, depèn en un 75 % de les fonts fòssils, un 6 % de l'urani i menys d'un 20 % de fonts renovables, sobretot la hidroelèctrica. Podem parlar justificadament d'un model energètic fossilista amb un "apèndix" nuclear.

Vegem, en alguns sectors decisius, els detalls de l'extrema dependència de les nostres economies respecte de l'energia exosomàtica.

Agricultura. L'agricultura moderna aconsegueix alimentar una població mundial de més de 7.000 milions de persones (gairebé 9 vegades la de 1800) gràcies a la seva elevada productivitat per hora de treball i al seu elevat rendiment per hectàrea. Alguns estudis assenyalen factors multiplicadors de 30 en el primer cas i de 6 en el segon. Quin és el secret d'aquest increment? A part de la millora genètica (no em refereixo només ni principalment als transgènics), aquests elevats rendiments tenen a veure amb l'aplicació intensiva de fertilitzants químic-minerals, productes fitosanitaris, plaguicides, herbicides, aigua de reg, tractors i maquinària. Tots aquests inputs procedeixen de fora de l'agroecosistema, de la mineria, la metal·lúrgia i la indústria química principalment, i consumeixen bàsicament recursos no renovables, inclosos els energètics, bàsicament petroli. He esmentat el reg, factor important de l'alt rendiment en molts casos, que requereix energia per perforar pous i bombar l'aigua. Els balanços energètics d'aquesta agricultura "industrial" mostren una eficiència energètica molt pitjor que l'agricultura orgànica (tradicional o moderna) i a més depenen de recursos materials i energètics no renovables. En una agricultura orgànica, cada unitat d'input energètic podia generar diverses unitats d'energia alimentària, mentre que en l'agricultura industrial, el rendiment s'acosta a la unitat i de vegades està fins i tot per sota. Fem servir moltes quilocalories en els processos de producció agroramadera per obtenir una quantitat molt baixa de quilocalories alimentàries. Com sol dir-se, l'agricultura industrial moderna és un procediment que converteix energia fòssil no comestible en energia comestible. Ens estem alimentant, doncs, d'una manera insostenible, i qualsevol episodi d'escassetat d'energia -sobretot si no és conjuntural sinó que respon a situacions bàsiques- pot portar-nos a la fam.

Indústria. Gran part de la indústria actual està altament automatitzada, de manera que depèn de la mineria i d'un sector metall-mecànic molt exigent en materials i en energia, per no parlar de la indústria química. Aquest raonament és extensible a tots els rams d'indústria, on abunden els esclaus mecànics que supleixen l'esforç físic humà i despleguen una rapidesa, precisió i eficàcia que no estaven a l'abast del treballador manual tradicional.

Salut. Els alts estàndards de salut obtinguts, ben reflectits en les altes esperances de vida de què gaudim, deriven d'una bona alimentació, d'una bona higiene (que al seu torn depèn de la suficient disponibilitat d'aigua) i de la

indústria química-farmacèutica. Tots aquests ingredients de la bona salut depenen també de l'abundància energètica.

Podríem seguir amb altres activitats humanes, totes elles avui molt petrodependents. Les llars domèstics gasten, als països rics, al voltant del 15 % de tota l'energia consumida: pensem que també els habitatges disposen d'exèrcits d'esclaus mecànics, d'un sobreequipament d'electrodomèstics, pensem en l'electrificació extrema de les llars i en el gran consum energètic per escalfar o climatitzar els interiors de les cases.

Però el quadre no és complet sense el transport, que gasta al voltant de la meitat de tota l'energia comercial exosomàtica. I el transport està summament hipertrofiat causa de la divisió territorial del treball a escala mundial, que genera una enorme necessitat de transport de béns i mercaderies. Aquest és un punt important en el que convé fixar-se. Aquesta divisió territorial del treball ha donat lloc a interdependències intenses i generalitzades. Simplificant i generalitzant, cal dir que les matèries primeres s'obtenen en un lloc del planeta, els productes semielaborats es produeixen en un altre, l'acoblament en un altre i el consum final en un altre. Això vol dir que la superfície del planeta està incessantment recorreguda per vaixells, trens, camions i aeronaus que transporten, a més de viatgers, béns i mercaderies acabades o semiacabades. I això val per a qualsevol cosa, inclosos els aliments. Qualsevol situació d'escassetat energètica resulta, doncs, un perill sistèmic de col·lapse, més o menys generalitzat.

Un senzill exercici d'imaginació ens permet visualitzar aquest perill. Des del nostre aliment quotidiana, que sol haver recorregut centenars o milers de quilòmetres, fins a les activitats industrials i comercials que donen de menjar a milions de treballadors, que es poden parilitzar si no arriba la matèria primera, el producte semielaborat o la mercaderia final, tot depèn de la disponibilitat fluïda d'energia, i, avui, concretament, de petroli. Davant la imminència del pic de les energies fòssils, el perill està a la volta de la cantonada.

Hi ha dues maneres principals d'abordar el problema.

(1) Una, buscar alternatives no exhauribles per moure els vehicles. Però en aquest moment no hi ha alternatives energètiques per moure l'enorme quantitat de transport. Les que hi ha són insuficients, molt costoses i ecològicament perjudicials. (Un dels aspectes del dany és una mica del que es parla molt últimament: el perill d'assignar terres i treball a moure vehicles en lloc d'alimentar persones si la solució es busca per la banda dels agrocarbursants).

(2) Una altra, transformar la divisió internacional del treball fomentant la proximitat entre producció i consum, i entre consum intermedi i final, és a dir, desenvolupar economies locals, de proximitat, que no requereixin massa transport. Com es diu ara, relocalitzar enfront de la deslocalització que ha promogut la mundialització capitalista. Aquesta segona manera d'abordar el problema és l'única eficaç perquè ataca el problema d'arrel: és la que s'ha de prioritzar.

El greu és que avui ningú, ni governs, ni grans empreses ni formacions polítiques (ni tan sols les d'esquerra), sembla donar-se compte de la imminència de l'amenaça. Quan dic imminència em refereixo a lapses de 15 o 20 anys, que són els anys que es necessiten per reorganitzar l'economia d'un país, no a lapses de pocs anys. Així, doncs, no es prenen mesures. Ben al contrari, es malgasten enormes quantitats de recursos per explotar, per exemple, el fracking, allargant artificialment l'agonia del model fossilista, en lloc de destinar aquestes ingents inversions en el model renovable (aquí deixo de banda els efectes ecològics nefastos del fracking). Totes les iniciatives econòmiques, o la seva immensa majoria, consisteixen en més del mateix, a seguir amb les mateixes infraestructures, sistema de transport, organització del territori, etc. L'aterratge suau a una societat de l'escassetat no es prepara. No s'inverteix en això.

A falta d'un aterratge suau, què cal esperar? Podem enumerar els resultats més fàcilment previsibles:

1. Escassetat i empobriment material dels més pobres. Si els mecanismes de producció i distribució segueixen

sent els mateixos que ara (mercantilització general de les activitats i desigualtats brutals en el repartiment de la riquesa), els més desfavorits es veuran abocats a una vida de privacions i a una lluita elemental pel sosteniment.

2. Acaparament de recursos escassos. Les desigualtats es traduiran en esforços dels rics per conservar els seus estils de vida acaparant energia i recursos i empenyent a la resta a nivells més greus de pobresa. Això augmentarà la conflictivitat social i la lluita de classes, que, en el millor dels casos, pot tenir sortides constructives, encara que no és segur si no hi ha projectes socialistes adequats a aquestes noves situacions que puguin generar consensos i fronts de lluita potents dels treballadors.

3. Militarisme. Els Estats més poderosos intentaran controlar les últimes bosses de recursos naturals, començant per les reserves d'energia fòssil, per la via armada. S'intentarà prosseguir el creixement econòmic consubstancial al capitalisme perllongant el model fossilista, potser amb formes noves, inèdites. Una esperança insegura és que l'escassetat de petroli també repercutirà en l'encariment de les aventures bèl·liques i en la incapacitat de les potències militars per lliurar totes les guerres que desitjarien lliurar, però això pot desembocar en sistemes més barats de fer la guerra (els drones ens donen una pista) i en reclutar exèrcits als països pobres que facin la guerra dels rics a costa de les seves vides.

4. Fams. Als països pobres hi ha regions on no ha penetrat l'agricultura industrial. Però també hi ha moltes regions que s'han especialitzat en cultius d'exportació, sacrificant l'agricultura de subsistència, de manera que depenen de les importacions per menjar. Es parla d'un centenar de països del Sud amb "dèficit alimentari" (PDA). Amb el col·lapse dels sistemes de producció barata i transport transoceànic dels aliments bàsics, aquests països poden patir greus fams, almenys durant els anys que triguin a reconvertir la seva agricultura cap a l'autosuficiència. Els abassegaments de centenars de milers d'hectàrees per grans multinacionals o per governs llunyans a què avui estem assistint amb estupor poden agreujar el problema.

5. Perill de refeudalització de la vida social. Al possible caos socioeconòmic resultant d'aquests factors, hi haurà retorns espontanis a l'autosuficiència territorial local. Si l'Estat no resisteix i s'enfonsa, es pot propagar el desordre i poden sorgir formes d'organització mafiosa, que assegurin en aquests territoris autosuficients, més o menys aïllats, un ordre armat a canvi de submissió. Una mena d'enfonsament d'un tret central de la cosa pública en les societats modernes, que és el monopoli estatal de la violència legítima. Es pot parlar del risc d'una refeudalització de la vida social.

Segurament es pot seguir imaginant altres escenaris possibles i fins i tot probables. Però els esmentats són suficients per dibuixar línies alternatives que permetin oposar-se a una deriva catastròfica d'aquesta índole, sota el principi següent: hem de treballar avui per evitar caure demà en aquest tipus de col·lapses socials. Com? Algunes propostes.

Abans de res, convé fer-se càrrec de que és pràcticament impossible que una massa suficient de ciutadans accepti adaptar preventivament a les noves situacions d'escassetat de manera voluntària. L'austeritat voluntària és molt difícil. Costa molt més passar de l'abundància a la frugalitat que al revés. El més probable és que sigui "la força dels fets" el que obligui les grans majories a assumir l'austeritat, i en aquest cas, la tasca més raonable de l'esquerra seria anticipar-se i preparar-se. No amb fórmules tancades, sinó amb principis eticopolítics -segons expressió de Gramsci- que guïïn l'acció i ajudin a prendre decisions encertades sobre la marxa, en resposta a unes situacions massa complexes per ser previstes en detall amb antelació.

A. Principi d'autosuficiència. Crear estructures socials i polítiques per acollir la gent que es veurà empenya a confiar en els mitjans i recursos locals. Fomentar l'agricultura ecològica de proximitat, que pugui prescindir al màxim dels inputs industrials. Millora del medi rural per facilitar la tornada a la terra. Adoptar un model energètic renovable distribuït, que no depengui de grans centrals energètiques: això comença a ser avui ja possible amb les tecnologies disponibles, i permet l'autosuficiència energètica. Polítiques de planificació territorial per organitzar les activitats

humanes segons esquemes de proximitat.

B. Principi d'estalvi i frugalitat. La millor gestió dels recursos és estalviar i consumir amb parsimònia. Això implicarà canvis substancials en els estils de vida, però també en les maneres de treballar, produir i consumir.

C. Estructures estatals i supraestatals. Encara que l'autosuficiència pot donar molta autonomia a les unitats territorials petites, caldrà mantenir estructures estatals per a certes funcions lligades al manteniment de la civilització. Unes estructures estatals democràtiques i solidàries poden servir per reequilibrar i redistribuir, per reprimir la violència dels poderosos i de les bandes armades delictives o mafioses, mantenir serveis públics essencials (com la sanitat, l'educació i la protecció social -almenys en certs aspectes). Hi ha produccions sofisticades que, si no es vol renunciar-hi, potser requereixin mitjans que superen les possibilitats de les comunitats locals autosuficients. Les xarxes de transport i comunicacions també entren en aquest apartat. En l'àmbit mundial seria bo disposar d'estructures per fer efectiu el repartiment equitatiu dels recursos no renovables escassos (és a dir, d'aquells que es decideixi consumir) a través de consensos internacionals sobre quotes per països en l'ús de minerals, per exemple, o dels romanents de combustibles fòssils; i també seria bo disposar d'institucions per resoldre catàstrofes o fams amb mesures solidàries, i per evitar conflictes.

D. Principis de regulació i solidaritat. És suïcida per a la humanitat continuar celebrant els dogmes ultraliberals del mercat autoregulat i de la societat individualista de mercat, i continuar guiant-se per aquests dogmes. És absolutament indispensable recuperar els principis de regulació i planificació econòmica i social, i la defensa del que és públic enfront del privatisme descarnat.

E. Igualitarisme i poder democràtic. En situacions de conflicte per recursos cada vegada més escassos, el socialisme pot recuperar el seu atractiu. L'ideal d'igualtat, a més, apareixerà no només com un ideal de justícia, sinó també com un factor de supervivència civilitzada. D'altra banda, sense enderrocar el poder omnímode de l'oligarquia dels diners i implantar una democràcia radical, qualsevol projecte en aquesta línia és inviable.

Per acabar: caldria combinar tres línies de treball:

(1) les iniciatives pràctiques (tornar a la terra, crear cooperatives, promoure xarxes solidàries) són importants per anar demostrant que és possible viure d'una altra manera, i que aquesta altra manera pot ser fins i tot més satisfactòria que l'actualment dominant; i ho són també com embrions de la societat futura.

(2) Però aquesta acció pràctica per baix no n'hi ha prou: cal combinar-la amb intervenció política per disputar el poder a l'oligarquia en tots els terrenys i consolidar els avenços que puguin tenir lloc.

(3) Una i altra van associades a un combat cultural per sotmetre a crítica el present, per promoure una altra visió de les coses i per consolidar el bloc social popular capaç d'imposar l'alternativa."

1. <http://www.ub.edu/grptc/index.php/ca/blog/29-joaquim-sempere.html>

2. <http://www.espai-marx.net/ca?type=portada>

3. <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.es>

[1]

Solidaridad Internacional Andalucía és una Organització Social de Cooperació sense ànim de lucre creada el 1996 amb l'objectiu de treballar en la consecució de l'eradicació de la pobresa.

En aquest post compartim la selecció del material audiovisual creat per [2]Solidaridad Internacional Andalucía en el marc dels projectes "Estrategias y experiencias para la Resiliencia Local":

Diagnóstico: el colapso civilizatorio.

1. [3]Una revisión crítica de la Modernidad (75 minutos). Conducido por Yayo Herrero (FUHEM Ecosocial), aborda aspectos como el antropocentrismo, el androcentrismo, el etnocentrismo y el colonialismo, el adultocentrismo, el heteropatriarcado, las relaciones entre Estado, Mercado y ejércitos, las similitudes entre el capitalismo y el socialismos entre otros.
2. [4]La Crisis del Capitalismo Global (65 minutos). Conducido por Luis González Reyes Ecologistas en Acción), aborda principalmente el papel de la energía en las transformaciones sociales, la crisis global multidimensional, los límites del crecimiento y desigualdad y los escenarios futuros ante el colapso civilizatorio.
3. [5]La Cuestión Energética en la Crisis Global (28 minutos). Conducido por Margarita Mediavilla (Universidad de Valladolid), responde a cuestiones como los límites energéticos para nuestra civilización, la escasez energética, las posibilidades de las energías renovables y la innovación tecnológica.
4. [6]La Crisis de los Cuidados en el Capitalismo Global (21 minutos). Conducido por Yayo Herrero (FUHEM Ecosocial) se centra en establecer qué es la crisis de los cuidados, su relación con la explotación de la naturaleza y sus vínculos con el capitalismo global, además de la crítica que hace el feminismo a esta realidad y posibles formas de afrontarla.

Respuestas ante el colapso civilizatorio:

1. [7]Los movimientos sociales en la Modernidad (32 minutos). Conducido en exclusiva por Luis González (Ecologistas en Acción) responde a cuestiones como el fracaso de las ideologías revolucionarias frente al neoliberalismo; los movimientos sociales emancipatorios, la necesidad de un nuevo Internacionalismo y las sociedades frente al reto del cambio cultural ante la crisis civilizatoria.
2. [8]Estrategias Duales frente al Colapso Civilizatorio (46 minutos). Conducido por Manuel Casal (Asociación "Ves-pera de nada"), Emilio Santiago (Móstoles en Transición) y Luis González (Ecologistas en Acción), se reflexiona en torno a las posibilidades y conveniencia de las estrategias top-down y bottom-up en el contexto del colapso civilizatorio.

3. [9]Reacciones y Estrategias Psicológicas frente al Colapso (67 minutos). Conducido por Fernando Cembranos (Ecologistas en Acción), aborda la tentación de la parálisis ante el colapso, la inteligencia individual y colectiva, las dificultades psicológicas ante el colapso, la resiliencia psicológica y posibles actuaciones para prepararnos ante el colapso y mejorar nuestra capacidad de adaptación.

Estrategias y experiencias para la Resiliencia Local.

1. [10]Reconstruir la Resiliencia Local (33 minutos). Conducido por Begoña de Bernardo (Centro para la resiliencia – Casa Pousadoira), responde a cuestiones como los rendimientos del aumento de complejidad social, la pérdida de resiliencia de las comunidades locales, el equilibrio entre ésta y la complejidad, los cambios culturales necesarios para construir sociedades y territorios sostenibles.
2. [11]Estrategias Comunitarias para la Transición Socio-Ecológica (31 minutos). Conducido por Juan del Río (Red de Transición España), describe qué es el Movimiento Transición, los primeros pasos y la consolidación de las iniciativas de transición, sus retos y posibilidades de réplica, e incorpora sus reflexiones en torno a la situación actual del movimiento.
3. [12]Recrear las identidades. Desmontando la fantasía de la individualidad (48 minutos). Conducido por Almudena Hernando y Mauge Cañada, con aportaciones de Yayo Herrero y Mabel Cañada. Incorpora también intervenciones de Hilario Sáenz, del Foro de Hombres por la Igualdad, Irene y Andrea Goikoleak, de la Comunidad Amalurra y Andreas Speck de La Transicionera y vinculado al movimiento queer.
4. [13]Fortalecer la comunidad: retos y dificultades en la experiencia comunitaria (46 minutos). Conducido por Mabel Cañada y Mauge Cañada, con aportaciones de Almudena Hernando, e incorpora también intervenciones de Ferran Aguiló, del espacio vecinal autogestionado Can Batlló (Barcelona), y Santiago Barber de Tramallol (Sevilla), además de las ecoaldeas Lakabe y Arterra Bizimodu (ambas en Navarra).
5. [14]Rearticular el territorio: grupos humanos, medio ambiente y satisfacción de necesidades (70 minutos). Roberto Bermejo hace una presentación sobre los ecosistemas y Luis González conduce el episodio presentando algunos de los principios de la biomímesis, a partir de los cuales hemos presentado cinco iniciativas: Móstoles en Transición (Emilio Santiago), Zarzalejo en Transición (Loli Hernández), el Espacio Vecinal Autogestionado Can Batlló (Ferran Aguiló), el Mercado Social de Madrid (Fernando Sabín) y la Moneda Social Puma (Noemí González). Tras el cierre del episodio por Luis González y Loli Hernández, y a modo de "bonus track", Joan Solana presenta la Cooperativa Integral Catalana.
6. [15]Reimaginar lo global: pueblos y naturaleza en el centro de la globalización (55 minutos). Conducido por Coyote Alberto Ruz (Red global de Ecoaldeas), intervienen Luis Gil (Plataforma Futuro en Común), David Llistar (autor del libro "Anticooperación"), Pablo González (Vía Campesina) y Emilio Santiago (autor del libro "Rutas sin mapa").

Aquesta selecció de materials audiovisuals es troba en la publicació Estrategias ante el Colapso.El papel de los partidos de izquierda y los movimientos sociales. Devolució de los resultados del Espacio Abierto.

Aquesta publicació ha estat realitzada com a part del projecte formatiu “Experiencias para la Resiliencia local”, desenvolupat per Solidaridad Internacional Andalucía i finançat per la Agencia Andaluza de Cooperación Internacional para el Desarrollo.

Solidaridad Internacional Andalucía
Calle Juan Antonio Cavestany, 20ª. 41018 - Sevilla

Publicat sota llicència

1. <http://www.solidaridadandalucia.org/>
2. <http://www.solidaridadandalucia.org/>
3. <https://www.youtube.com/watch?v=mnBizXzIG00>
4. <https://www.youtube.com/watch?v=5pdRzsJ53u4>
5. <https://www.youtube.com/watch?v=jQLV8x0wKtc>
6. <https://www.youtube.com/watch?v=784o90rRNEc>
7. <https://www.youtube.com/watch?v=nWz8LCe89dQ>
8. <https://www.youtube.com/watch?v=3rT5W0gdmdc>
9. <https://www.youtube.com/watch?v=ZsCKalQ6fUY>
10. <https://www.youtube.com/watch?v=pgUpnPNL81E>
11. <https://www.youtube.com/watch?v=kGH0seuVLT4>
12. <https://www.youtube.com/watch?v=wOHvswEZBvc>
13. <https://www.youtube.com/watch?v=084knKzGWbo>
14. <https://youtu.be/kELHWjZQmc4>
15. <http://www.youtube.com/watch?v=GGsjSIH909s>

1.3 abril

AenT compleix 5 anys (2017-04-10 06:00)

Festa 5è aniversari aent

8 d'abril de 2017

a les 9, Matinal al Bosc de Tosca
sortida des del Casal

a les 2, Dinar de "pa i porta"
a l'era darrera l'església

www.argelaguerentransicio.com

Tothom hi és convidat!

Aquest dissabte 8 d'abril hem celebrat el nostre 5è aniversari. Per això hem fet una passejada pel [1]bosc de la Pedra Tosca i hem fet un dinar de "pa i porta" a l'era de darrera l'església d'Argelaguer.

Com sempre el Julián s'ha encarregat de deixar testimoni gràfic.

1. <http://associaciopedratosca.cat/associacio-pedra-tosca/>

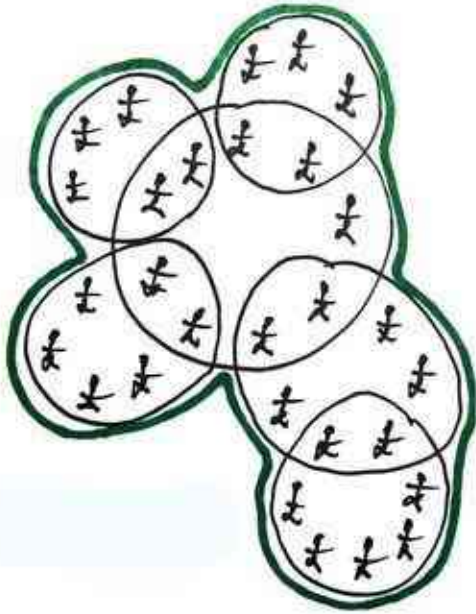
Passejada pel Parc de Pedra Tosca | de TOT (2017-04-10 08:09:14)

[...] (En Miquel ha estat més ràpid que jo i ja ho ha publicat tot al blog d'Argelaguer en Transició) [...]

1.4 mayo

Sociocràcia (2017-05-08 06:00)

Sociocracy A Method for Self-Governance

"El mètode sociocràtic reposa en quatre regles bàsiques: presa de decisions per consentiment, estructura per cercles especialitzats i interconnectats, flux bidireccional d'informació entre aquests grups i eleccions obertes sense candidat previ". Gill Charest

[1]AenT després de cinc anys es troba en un punt en què, per una banda, ha consolidat algunes[2] iniciatives i ha definit clarament el camí a seguir però, per altra banda, constatem que el model organitzatiu seguit fins ara -horitzontal i basat en el treball voluntari -no dóna més de si. És per això que m'ha semblat interessant aportar, en aquest post, una ressenya del model d'organització sociocràtic. Un model, que de ser implementat en AenT, facilitaria probablement sortir de l'atzucac en què ens trobem.

La paraula "sociocràcia" va ser inventada a principis del segle XIX per Auguste Comte, un filòsof francès considerat el pare de la sociologia. Les seves arrels provenen del llatí *societas* (societat) i del grec *krátos* (autoritat), i es tradueix com a govern dels socis.

La sociocràcia és un mètode d'autoorganització i una eina per a la gestió d'organitzacions socials.

L'objectiu principal és el de desenvolupar la coparticipació i responsabilitat dels actors, atorgant poder a la intel·ligència col·lectiva al servei de l'èxit de l'organització.

Les quatre regles de funcionament:

El mètode d'organització sociocràtic reposa en quatre regles simples:

(A) Presa de decisió per consentiment.

La sociocràcia distingeix les decisions polítiques (que afecten el funcionament de la unitat o a l'organització del treball) i les decisions operacionals (el treball quotidià). Per raons d'eficàcia, només les primeres són preses per consentiment. Hi ha consentiment quan ningú té cap objecció important i raonable. Quan una objecció s'emet en un grup sociocràtic, la persona que la proposa i els altres membres del grup treballen junts per superar-la. Si ho aconsegueixen, la decisió es pren, si no, un procés d'escalada en l'estructura de l'organització evita el bloqueig.

El consentiment és el component essencial de la sociocràcia. Es pot fer gairebé qualsevol cosa, sempre que hi hagi consentiment.

Cinc raons per objectar:

1. Un o més aspectes de la proposta entren en conflicte amb el propòsit del cercle.
2. Una o més imprecisions òbvies o aspectes importants de la proposta, relacionats amb el propòsit del cercle, són deixats fora,
3. Implementar la proposta comporta conseqüències potencials no desitjades.
4. Un o més aspectes de la proposta no estan prou desenvolupats o són expressats de manera confusa.
5. Un o més aspectes de la proposta no permeten desenvolupar les tasques del cercle o d'algun membre del cercle.

(B) El cercle

La sociocràcia estructura l'organització en cercles. Cada cercle estableix les seves pròpies regles de funcionament sobre el principi de consentiment dels seus membres. Un cercle té per mandat realitzar la missió d'una unitat de treball establint els objectius concrets per assolir-la.

Un cercle té autonomia pròpia. Porta la direcció, l'execució i l'avaluació de la missió que se li hagi encarregat.

Cada cercle escull un coordinador que modera les reunions segons el mètode sociocràtic, i un representant que actua de secretari i representa el cercle en el cercle de nivell superior.

Un cercle és una organització autònoma que s'inscriu dins d'una jerarquia: cada cercle ha de tenir en compte les necessitats dels cercles superiors i dels cercles inferiors.

(C) El doble enllaç

En una organització generada de manera tradicional, el responsable d'una unitat assegura alhora la comunicació descendent (les directives vénen de nivells superiors de l'organització) i la comunicació ascendent (el retorn de la informació des de la base cap als nivells superiors). Assegurar simultàniament aquestes dues funcions és difícil i font de confusió.

La sociocràcia estableix una doble relació entre cada cercle i el seu cercle de nivell superior. Cada cercle escull un coordinador i, una segona persona, obligatòriament diferent de l'anterior, és triada pel cercle per ser el representant del cercle en el cercle de nivell superior i donar o no el seu consentiment a les decisions que allà es prenguin.

Aquestes dues persones són membres de ple dret dels dos cercles

(D) Elecció sense candidat

La selecció i assignació de persones en una funció o la delegació d'una tasca a un membre del cercle es dona mitjançant un procés de votació sense candidat declarat. Cada membre del cercle proposa a la persona que consideri més adequada a la funció, a continuació, justifica la seva elecció. El coordinador del cercle proposa llavors un candidat perquè sigui acceptat per consentiment.

Perquè la sociocràcia pugui funcionar, cal que els membres de l'organització es trobin units a través d'un vincle fort, que proporcioni coherència i direcció. Per això, no solament l'organització en el seu conjunt, sinó també cada cercle, ha de definir:

- La seva visió: Impacte positiu que vol tenir sobre el món exterior a l'organització;
- La seva missió: El que fa globalment a l'efecte de contribuir a concretar la visió;
- Els seus objectius: Mesures concretes que s'han de prendre a l'efecte d'encaminar la missió i que caldrà implementar i revisar periòdicament

Veure també [3]Holocràcia

Per saber més:

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=QSOc7gNYuGg&w=560&h=315>]

1. <https://argelaguerentransicio.com/2017/01/01/2017/>
2. <https://argelaguerentransicio.com/iniciatives/>
3. <https://es.wikipedia.org/wiki/Holocracia>

"El concepte de desenvolupament sostenible és científicament inconstruïble, culturalment desorientador i políticament enganyós." Ernest García, 1999

Introducció.

La reunió del dia 27 de gener entre l'[1]Ajuntament d'Argelaguer i les entitats del poble ([2]AVA i [3]AenT, la resta es va excusar o va declinar la invitació a participar) per posar en funcionament una Taula per la sostenibilitat a Argelaguer, es va tancar amb la proposta de que les diferents entitats proposarien, en la següent reunió, algunes mesures per millorar la sostenibilitat del poble amb l'objectiu de consensuar entre tots quina o quines finalment es desenvoluparan enguany a Argelaguer des de l'Ajuntament.

Argelaguer en transició (en endavant AenT) considera que, en primer lloc, cal definir i consensuar que entenem per sostenibilitat i, fins i tot, anar més enllà de la definició del Informe Brundtland de 1987 que deia: "La sostenibilitat es basa en satisfer les necessitats de la població actual sense comprometre els recursos i possibilitats de les generacions futures."

Així, AenT proposa definir com a sostenibles aquelles propostes o mesures que contribueixin a:

1. Incrementar el nivell de consciència sobre la no-sostenibilitat del model econòmic i social actual (sensibilitzar/democratitzar)
2. Reduir el consum d'energia i de recursos (autocontenció)
3. Reduir la complexitat del sistema (simplificar)
4. Augmentar la resiliència individual i comunitària (autogestió/autosuficiència)
5. Relocalitzar la producció i el consum (proximitat)
6. Reduir la dependència dels combustibles fòssils (descarbonitzar)
7. Augmentar el sentiment de comunitat (pertinença)

Cinc MESURES i 29 ACCIONS a prendre per millorar la sostenibilitat a Argelaguer

Definim cinc mesures i detallem a continuació algunes de les accions que es poden realitzar per desenvolupar cada una d'elles. De totes elles, creiem que INFORMAR A LA POBLACIÓ és la més important i urgent de desenvolupar.

També, per a cada mesura, indiquem destacant en negreta l'acció més important a desenvolupar en primer lloc.

5 Mesures:

1. Informar a la població de la insostenibilitat del sistema econòmic i social actual i de la necessitat de desenvolupar un sistema basat en cobrir les necessitats de la gent i no en l'obtenció de beneficis.

2. Adaptar progressivament l'economia municipal i el govern local a un entorn en decreixement econòmic i amb una disponibilitat d'energia minvant.

3. Promoure la adaptació dels habitatges i dels serveis bàsics municipals a una societat sostenible i postpetroli.

4. Incentivar l'ús del transport públic i, alhora, desincentivar l'ús del transport personal (cotxe)

5. Revisar tots els tributs municipals per penalitzar aquelles activitats que obstaculitzin la sostenibilitat, i rebaixant o anul·lant les taxes d'aquelles que l'afavoreixin.

29 Accions:

1.1 Explicar la realitat dels límits del creixement, de la problemàtica del canvi climàtic i el pic de la producció d'energies fòssils i de moltes altres matèries primeres.

1.2 Programar activament xerrades, jornades, activitats formatives, activitats escolars, projeccions de documentals, edició de materials divulgatius i pràctics vinculats amb l'estalvi energètic, la resiliència comunitària, habilitats útils en un món sense petroli, agricultura tradicional, decreixement. autoproducció i conservació d'aliments, compostatge casolà, tecnologia idònia, autoconstrucció de sistemes d'energia renovable i estils de vida, alimentació saludables i tracció animal per a l'agricultura i el transport.

1.3 Organitzar anualment una fira del donar per tal de fomentar la cultura del donar per tal de desenvolupar l'hàbit de donar, l'hàbit d'acceptar i l'hàbit de ser recíproc.

1.4 Crear una cosateca municipal per tal de fomentar la cultura del compartir fent èmfasi en que només és necessari posseir allò que és veritablement personal y que la resta és més eficient compartir-ho (béns comuns).

2.1 Revisar els pressuposts i els plans d'inversió públic municipal a la llum d'un context permanent de declivi de l'activitat econòmica i sota un escenari permanent de petroli minvant i car.

2.2 Identificar els recursos i les capacitats locals de producció. Qui, on i què sap fer.

2.3 Crear des de l'ajuntament una moneda complementària local.

2.4 Revisar la política de compres municipals prioritzant l'abastament en mercats i productors locals.

2.5 Fomentar la implicació dels habitants del municipi en l'autogestió i la seva participació directa en els afers públics.

2.6 Promoure la recuperació d'oficis i la producció i comercialització locals d'aliments.

3.1 Promoure l'aïllament dels habitatges.

3.2 Fomentar la instal·lació de panells solars en els edificis subvencionant la seva instal·lació o facilitant crèdits.

3.3 Implementar sistemes de tractament de residus sòlids i aigües residuals sostenible i autosuficient.

3.4 Donar difusió a les possibilitats de l'arquitectura bioclimàtica i subvencionar la seva aplicació en la construcció i rehabilitació d'habitatges i altres edificis.

3.5 Aplicar la reforma bioclimàtica i eficiència energètica en els edificis municipals.

3.6 Implementar un sistema de recollida de deixalles porta a porta i crear un espai pel tractament de les deixalles generades al municipi - orgàniques i no orgàniques -, millorant la selecció i posterior reutilització i reciclatge evitant els costos de desplaçament i tractament i generant llocs de treball de manera directa.

3.7 Garantir l'accés a l'aigua potable amb un sistema alternatiu a la xarxa municipal (recuperació de fonts i pous, recuperació i emmagatzematge de l'aigua de pluja, recuperar el sistema de canalització pel reg, ...)

3.8 Redissenyar el sistema d'abastament d'aigua i sanejament per tal de garantir el seu funcionament amb una dependència mínima o nul•la d'energia de l'exterior.

3.9 Incentivar la reducció del consum d'aigua a un màxim de 100 litres per persona i dia.

3.10 Reduir el consum elèctric del edificis municipals i de l'enllumenat públic un 10 % anual i promoure mesures d'estalvi i reducció del consum entre els veïns.

3.11 Contractar la electricitat pública del municipi amb una cooperativa de consum d'energia 100 % renovable i promoure i incentivat la seva contractació a nivell privat.

3.12. Crear d'una empresa públic-privada per produir energia elèctrica a partir de fonts renovables. Intentar implicar la població i els ajuntaments més propers.

4.1 Aplicar diverses mesures per sancionar i desincentivar l'ús del transport personal (cotxe).

4.2 Augmentar el número i freqüència dels transports públics (bus transversal i transport interurbà).

4.3 Abaratir les taxes de transport públic per a tots els ciutadans.

4.4 Ampliar els espais de vianants en el nucli urbà.

5.1 Reduir la fiscalitat als comerços de proximitat i petites botigues, sobretot d'alimentació i productes necessaris

5.2 Eliminar els obstacles burocràtics i fiscals a la venda en mercats locals d'excedents d'aliments autoproduïts.

5.3 Acceptar el pagament dels impostos municipals en moneda complementaria municipal.

1. <http://www.argelaguer.cat/>

2. <http://www.argelaguer.cat/guia-del-poble/entitats/associacio-de-veins-dargelaguer-ava/>

3. <http://www.argelaguerentransicio.com/>

1.5 junio

Seminari PEI Obert : PETROLI (2017-06-05 06:00)

En aquest post us enllacem els vídeos de l'interessant seminari que es va celebrar el passat divendres 26 i dissabte 27 de maig al MACBA de Barcelona amb el títol de PETROLI i en el marc del programa [1]PEI.

Uns ponents exepcionals i uns continguts de gran interés justifiquen sobradament la visualització calmada d'aquests vídeos.

El seminari s'estructura en tres sessions i podeu clicar a sobre el títol de cada ponència per accedir al contingut directament o veure la gravació completa de cada sessió que trobareu al final del programa de cada sessió.

PETROLI
— SEMINARI PEI OBERT

— 26 maig al 27 maig 2017

PETRÓLEO

Programa

26 i 27 DE MAIG DE 2017

Lloc: Auditori Meier - MACBA (Barcelona)

Divendres 26

[2]LÍMITS ULTRAPASSATS 1a sessió

[3]Presentació: Pablo Martínez, cap de Programes del MACBA, i Emilio Santiago Muíño, director del seminari i doctor en Antropologia Social, activista i fundador de l'Institut de Transición Rompe el Círculo.

.

[4]Emilio García Ladona - L'ocàs del petroli

Des de fa dècades se sap que el petroli barat, el que és fàcil d'explotar, tenia data de caducitat i que, un cop passada aquesta data, entràrem en una nova era caracteritzada per la volatilitat: volatilitat de preus, política i social. Aquesta nova època, la de l'energia poc assequible, ja ha començat. En aquesta xerrada s'abordarà què està passant amb el petroli i amb l'energia en general, i explicarem cap a on ens condueixen les tendències actuals.

.

[5]Alicia Valero - Límits minerals a la tercera revolució industrial

De què està fet un panell fotovoltaic? I un aerogenerador? Quins materials contenen les bateries que permetran electrificar els vehicles? D'on provenen aquestes matèries primeres? Hi ha prou materials en l'escorça terrestre per abastir el creixement necessari de les renovables i frenar així el canvi climàtic? Quina és la relació energia-materials-medi ambient? Quin percentatge de materials s'està reciclant actualment? Aquestes i altres preguntes s'abordanen en aquesta ponència.

.

[6]Leah Temper - Una història de la patologia sociometabòlica global vista des dels conflictes socioecològics

En aquesta presentació Leah Temper desemmascara, a través d'un mapeig, els conflictes socioecològics i narra la història de la ruptura metabòlica cada vegada més acusada entre els éssers humans i la natura. Una descripció que comença amb la separació del camp i la ciutat que ja va observar Marx i arriba fins als conflictes contemporanis globals motivats per l'acaparament de terres, la mineria a cel obert i les noves formes d'extracció extrema d'energia.

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=WgvFINc50nY?ecver=1>]

Dissabte 27

[7]EL PROBLEMA DEL CREIXEMENT 2a sessió

[8]Vicenç Navarro - Les amagades causes polítiques de la crisi

Aquesta conferència mostrarà la importància que ha tingut el conflicte capital-treball, i la victòria del primer sobre el segon, com a causes de la crisi, tant financera com econòmica, que ha determinat la crisi política del món capitalista occidental.

.

[9]Ugo Bardi - La transició ecosocial davant el penya-segat de Sèneca

L'estudi de sistemes complexos és una part fonamental de la revolució científica de la nostra era. Des de l'estudi del clima fins al dels sistemes socioeconòmics, hem de recórrer a noves eines que transcendeixin la «ciència lineal» típica de la física. Els sistemes complexos tenen les seves pròpies regles: es nodreixen d'efectes retroactius que sempre ataquen de nou, sovint amb més intensitat. Per estudiar aquests sistemes es necessiten eines com la dinàmica de sistemes o la simulació basada en agents que ens expliquin com es comporta el sistema, encara que no necessàriament com es comportarà. Amb l'ajuda d'aquestes eines descobrirem una enorme quantitat de fenòmens de gran importància per comprendre el món que ens envolta. Un d'ells és el que he anomenat «efecte Sèneca», és a dir, un sistema que colpeja de cop i volta amb gran força, o que en comptes de procedir lentament, en un moment donat s'ensorra amb inusitada rapidesa. Quan això s'esdevé en grans sistemes, com el transport aeri o el mercat borsari, el col·lapse afecta un gran nombre de persones. Altres sistemes complexos són el clima i l'economia global. Analitzant aquests sistemes aprendrem a controlar-los, però només si deixem de creure que els podem obligar a comportar-se com volem nosaltres.

.

[10]Miren Etxezarreta - La desposseïció de la vida quotidiana

Amb la globalització desencadenada als anys noranta del segle XX i la crisi econòmica iniciada el 2007, s'han produït arreu del món canvis profunds en l'economia, la societat i la vida de la ciutadania. La restauració del capitalisme per sortir d'una crisi requereix afrontar les múltiples conseqüències de les seves contradiccions internes. Els mecanismes restauradors de la taxa de guany són recurrents al llarg de la història: augment de l'explotació i noves formes d'espòli

del treballador i desposseïció de propietats o drets. En cada moment històric les formes de desposseïció han variat. Avui dia, el capitalisme requereix aprofundir en la seva absorció de la riquesa en tots els àmbits i en totes les formes possibles. Això condueix a una nova etapa en què s'intensifica l'absorció de la renda i la riquesa de la població per mitjans diferents de l'explotació en el treball, formes que D. Harvey, seguint les idees de Marx pel que fa a l'acumulació primitiva, ha denominat de desposseïció. En aquesta xerrada s'intentarà ampliar una mica el concepte de desposseïció i il·lustrar-ho amb alguns exemples concrets de la manera en què s'està produint a l'Espanya del segle XXI.

[11]Ugo Bardi, Miren Extezarreta, Yayo Herrero, Vicenç Navarro (taula rodona) - El futur del creixement econòmic
Si hi ha cap consens sòlid que unifica divergències ideològiques és el creixement econòmic. Cap partit polític pot aspirar a guanyar unes eleccions si no promet unes taxes d'increment del PIB substancials. Tota la nostra estructura social funciona amb aquest prerrequisit. Tanmateix, el creixement econòmic depèn d'un consum creixent d'energia i recursos naturals, que són limitats. Aquesta taula rodona gira entorn d'una de les qüestions estratègiques de la propera dècada: les possibilitats de mantenir economies expansives en un context d'ultrapassament ecològic accelerat, i les implicacions que això té per als projectes d'emancipació social. El desacoblament energia-creixement i la desmaterialització de l'economia són realment una solució? Una economia d'estat estacionari és compatible amb el capitalisme? Poden funcionar els projectes econòmics alternatius, que no aspirin al creixement perpetu, en el marc de la Unió Europea? Podem aconseguir una vida bona que no depengui de l'increment continuat dels nostres consums?

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=rPYnRLRNbdw?ecver=1>]

[12]POLÍTIQUES I SUBJECTES INSOSTENIBLES 3a sessió

[13]Razmig Keucheyan - L'auge dels econacionalismes

Davant l'augment de les catàstrofes naturals, l'escassetat de recursos, les crisis alimentàries, la desestabilització dels pols i oceans i la perspectiva d'un futur amb milions de «refugiats climàtics», les grans potències van adoptant una resposta militar als problemes ecològics. La Guerra Freda forma part del passat: benvinguts a les «guerres verdes». Des de Nova Orleans fins a la glacera de Siachen passant pels blocs de gel de l'Àrtic, en aquesta conferència s'exploraran els llocs rellevants d'aquesta nova «geoestratègia climàtica».

[14]Yayo Herrero - Els feminismes davant la crisi socioecològica

La col·lisió entre la dinàmica expansiva del capitalisme i els límits físics del planeta soscava les bases materials que sostenen la vida. Però la vida humana no sols se sosté sobre la natura, els seus béns i els seus cicles, sinó que el metabolisme social també se sosté sobre un conjunt de relacions que es fan càrrec dels cossos vulnerables i finits, i aquest sistema relacional també està en crisi. La crisi ecosocial és també una crisi d'identitat, posa en qüestió unes nocions de persona, de progrés i d'emancipació que es podrien qualificar de fossilistes. El feminisme, històricament, ha denunciat el fet que aquesta noció de persona s'hagi construït sobre la subordinació de les dones, però no ha relacionat prou la seva crítica amb l'evident inserció de la vida humana en la natura. L'ecofeminisme aporta llum en aquesta direcció i obliga a plantejar noves reflexions dins de tots dos moviments.

[15]Jorge Riechmann - Reconstruir cultures, transformar identitats: sobre la necessitat de la conversió socioecològica
«Cómo remaré el siglo XXI / para llegar a dónde...», ens preguntava Félix Grande des d'aquell immens poema que és La cabellera de la Shoá. I, en efecte, l'horitzó es presenta molt difícil: sabem que el BAU (Business As Usual, diuen els anglosaxons: seguir fent les coses com les hem fetes) desemboca en el col·lapse de les societats industrials. L'ecocidi, acompanyat de genocidi, no és una fatalitat ineluctable, però ara com ara avancem a gran velocitat cap a aquest abisme. Per evitar-lo caldrien canvis d'una transcendència immensa, comparables als que van sacsejar les comunitats humanes en aquelles èpoques que hem anomenat Revolució Neolítica o Revolució Industrial; però en aquest cas haurien de ser canvis intencionats, guiats per valors com la sostenibilitat, la igualtat, la cooperació i la biofília. Autocontenció: limitar-se per deixar existir l'altre. Autoconstrucció: bricolatge politicomoral per adobar una mica algunes de les tares del simi avariats que som. ¿Impossible? Com que les alternatives són espantoses, ho hauré d'intentar. En aquesta conferència ens interrogarem sobre algunes dimensions culturals d'aquesta possible Gran Transformació.

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=AYVbin4r1No?ecver=1>]

1. <http://www.macba.cat/ca/pei-2017-18>
2. <http://www.macba.cat/ca/petroli-limits-ultrapassats>
3. <https://youtu.be/WgvFINc50nY?t=15s>
4. <https://youtu.be/WgvFINc50nY?t=16m11s>
5. <https://youtu.be/WgvFINc50nY?t=2h57s>
6. <https://youtu.be/WgvFINc50nY?t=3h10m2s>
7. <http://www.macba.cat/ca/petroli-el-problema-del-creixement>
8. <https://youtu.be/rPYnRLRNbdw?t=2m32s>
9. <https://youtu.be/rPYnRLRNbdw?t=1h30m7s>
10. <https://youtu.be/rPYnRLRNbdw?t=2h39m10s>
11. <https://youtu.be/rPYnRLRNbdw?t=2h39m8s>
12. <http://www.macba.cat/ca/petroli-politiques-i-subjectes-insostenibles>
13. <https://youtu.be/AYVbin4r1No?t=37s>
14. <https://youtu.be/AYVbin4r1No?t=1h14m8s>
15. <https://youtu.be/AYVbin4r1No?t=3h2m43s>

1.6 agosto

Per què no tindràs mai un cotxe elèctric? (2017-08-07 06:00)

[1]Tesla ha tret aquest mes d'agost al mercat les primeres 30 unitats del seu[2] Tesla model 3. El primer de la casa amb un preu per sota de 40.000,00 dòlars en la seva versió bàsica i una autonomia teòrica de 354 km. Tesla preveu produir 20.000 unitats al mes a partir de desembre d'enguany i 500.000 unitats a l'any quan la fàbrica funcioni a ple rendiment.

Explicar i entendre per què no tindràs mai un cotxe elèctric no és fàcil doncs en l'imaginari col·lectiu ja ha arrelat com una veritat inqüestionable que els cotxes elèctrics substituiran aviat i ràpidament els cotxes de combustió actuals. I, fins i tot, es creu que si no s'ha fet aquest canvi encara és perquè no interessa ni als fabricants ni a les petrolieres ni als estats.

La realitat però és una altra. Les dificultats per fer la substitució són enormes i molt diverses. En aquest post intentaré aportar algunes idees que ajudin a entendre el perquè no tindràs mai un cotxe elèctric.

La primera dada de considerar, per fer-nos una idea del repte que es planteja, és el nombre de vehicles actualment existents al món que és de 1.282.270.000, del quals 947.000.000 són vehicles turisme ([3]OICA, 2015) que emeten 1.730.000.000 tones mètriques de CO₂ a l'any (equivalent al 15 % de l'emissions totals).

Obtenir dades sobre el [4]nombre total de vehicles elèctrics circulant actualment no és fàcil però es calcula que el 2015 hi havia uns 720.000 els vehicles totalment elèctrics en circulació i uns 480.000 híbrids . És a dir, el 2015 només un 0,1 % del total de vehicles eren elèctrics pel que podem deduir que la tasca de substitució és colossal suposant que sigui possible.

Una altra dada que ens ajudarà a fer-nos una idea de l'estat de la qüestió és el [5]número de vendes i la quota de mercat del cotxe elèctric. Amb l'excepció de Noruega on hi ha actualment 135.276 vehicles elèctrics (inclosos híbrids endollables) 45.492 dels quals es van vendre l'any 2016 el que representa un espectacular 29,1 % de la quota de mercat. En la majoria de la resta de països la quota de mercat està per sota de l'1 %. A Espanya, per exemple, sobre

un total de 1.153.645 vehicles venuts l'any 2016 només 4.515 eren elèctrics o híbrids, 0,39 % de quota mercat.

Un segon factor de considerar és el preu. Un cotxe elèctric ha estat, és i serà sempre un [6]cotxe car (per sobre dels 20.000,00 euros). El motiu és que la seva construcció depèn de materials i recursos que són i seran escassos i cars. Si tenim en compte que el [7]preu mig pagat el 2016 per un cotxe nou a Espanya és 16.688,00 euros constatem que efectivament el cotxe elèctric és car pel comprador espanyol.

Autonomia limitada del cotxe elèctric (< 200 km), molt lluny encara de l'autonomia d'un cotxe de combustió (> 1000 km.) [8]Les dades que donen els fabricants sobre l'autonomia dels cotxes elèctrics no són reals, ja que estan provades en situacions ideals (espai tancat, temperatura ambiental controlada, velocitat inferior a 50 km/h, circulació sobre rodets, bateria nova, ...) . Els cotxes elèctrics tenen una autonomia real molt per sota de la que donen els fabricants sobretot si sortim del medi urbà. En carretera o si hem de fer pujades, l'autonomia es redueix fàcilment entre una tercera part i la meitat de la que dona el fabricant. Per altra banda dir que autonomia i preu estan directament relacionats.

El temps de recàrrega de les bateries cal comptabilitzar-lo en hores. El temps de recàrrega depèn de la potència elèctrica contractada en el punt de recàrrega . Si pensem recarregar el cotxe a casa nostra - sempre que tinguem un plaça d'aparcament o un garatge - i considerant que normalment la potència contractada mitja és de 3,7 kwh, recarregar la bateria pot durar entre 8 i 12 hores. Si volem temps de recàrrega més ràpids, necessitarem contractar potències més altes amb el consegüent increment de cost fixe associat en el nostre rebut de l'electricitat. Cost que seria inassumible per a moltes persones.

Per altra banda, malgrat és possible fer la recàrrega en un endoll normal no és gens recomanable fer-ho i caldrà disposar d'un[9] punt de recàrrega.

Un altre tema crític és que si s'incrementa el nombre de cotxes elèctrics de forma significativa, és mot probable que calgui actualitzar la xarxa elèctrica de molts pobles i ciutats - com han hagut de fer a Noruega - doncs l'actual xarxa no està dissenyada per suportar les recàrregues i potències que es necessitarien. El cost d'aquesta actualització aniria presumiblement a càrrec de tots els usuaris de la xarxa i tindria un cost econòmic, en materials i en temps important.

Durada, pes i cost de les bateries. Sense entrar en detall podem afirmar que el punt feble del cotxe elèctric són les bateries. Tots coneixem els límits i incomoditats de les bateries del mòbil, de les tauletes o del nostre portàtil, encara que són bateries d'un tipus diferent de les que s'utilitzen en els cotxes elèctrics podem intuir que el tema de les bateries d'un cotxe elèctric ha de ser un tema de difícil solució.

Totes les bateries tenen un limitat nombre de cicles de càrrega i descàrrega el que significa que si per cada cicle fas uns 160 km i la teva bateria té una vida útil de 600 cicles, quan hagis fet uns 100.000 km hauràs de canviar la bateria i si aquesta té un cost de 10.000,00 euros, és facil calcular que només en bateria tens un cost de 10,00 euros per cada 100 km. D'acord que un augment de l'autonomia i una reducció del cost de les bateries (més el que et puguin abonar per la bateria vella), pot reduir aquest cost però aquest mai serà zero i cal tenir-lo molt present.

Altres factors són el cost i limitacions dels materials utilitzats en la construcció de les bateries donat que alguns d'aquests materials competeixen directament amb el desplegament de les renovables i un desenvolupament massiu del cotxe elèctric comportaria un augment de la demanda d'aquests materials escassos i l'augment del seu preu.

I, per últim, el pes de les bateries i del cablejat associat (coure) comporta un límit en les bateries que poden instal·lar-se així com un augment del [10]pes total del vehicle elèctric en relació a un vehicle de combustió de les mateixes característiques.

Tots aquests condicionants donen una vida útil real de les bateries per sota dels cinc anys en el nostre entorn doncs [11]el clima afecta el rendiment de les bateries i això comporta una despesa important de manteniment no sempre explicada pels fabricants.

A això cal afegir que la capacitat de les bateries es redueix amb el temps i per tant també el rendiment i l'autonomia del cotxe.

Emissions de CO₂. És comú pensar que el cotxe elèctric és un cotxe d'emissions 0. Res més lluny de la realitat. Per una banda, cal considerar tot el CO₂ emès en l'extracció i tractament dels materials necessaris per a la seva fabricació. S'hauria de comptabilitzar el CO₂ emès en la construcció de les noves plantes de fabricació o en la remodelació de les actuals plantes de fabricació de vehicles de combustió. També caldrà considerar tot el CO₂ emès en la producció i comercialització de tots aquests nous vehicles i també el CO₂ emès en el reciclatge i tractament de residus en la seva etapa final.

Per altra banda cal tenir present que l'electricitat que consumiran s'ha de produir i aquesta producció haurà comportat (segons el [12]mix elèctric utilitzat) unes emissions de CO₂. Així per exemple el [13]Renault ZOE amb un consum mixte homologat de 14,6 kWh/100 km tindria unes emissions de CO₂, segons el mix elèctric espanyol, de 43,4 g/km, menys que un cotxe dièsel similar però no 0 emissions!! O a Xina on es venen gairebé el 50 % dels cotxes elèctrics, alguns cotxes elèctrics emeten més CO₂ que un cotxe de combustió similar donat que la major part de l'electricitat de Xina es produeix en centrals tèrmiques de carbó.

Electrolineres. Els punts de recàrrega públics són necessaris en tres situacions: quan no es disposa d'aparcament privat que és la majoria del cas, quan se surt de la zona de "confort" del vehicle elèctric (radi de 80-100 quilòmetres des del punt de sortida) i quan es vol fer un viatge de llarga distància. La [14]xarxa actual de [15] punts de recàrrega a Catalunya (i, en general, a Europa) és clarament insuficient. Però si no hi ha cotxes aquesta xarxa no es desenvoluparà i, a la inversa, sense xarxa desenvolupada tampoc hi haurà cotxes.

Les limitacions i dificultats exposades fins aquí crec que són suficients per entendre que el desplegament massiu del cotxe 100 % elèctric i, per extensió, dels [16]altres tipus de vehicle elèctric (el vehicle elèctric amb autonomia estesa, vehicles híbrids endollables i vehicles elèctrics híbrids) és inviable a curt o mitjà termini. Si, a més a més, tenim en compte que aquest desplegament sense una disponibilitat d'energia abundant i barata que no tindrem en el futur és impossible, entendrem que també és inviable a llarg termini.

Per això, puc dir que el més probable és que tu, estimat seguidor d'aquest blog, no tindràs mai un cotxe elèctric.

Però les "males" notícies no acaben aquí.

Considerant les conseqüències d'haver-se superat el [17]pic del petroli i donada la gran dependència del petroli de la nostra economia, especialment en sectors bàsics com el transport de mercaderies, l'agricultura o la indústria i estratègics com les xarxes de subministrament, el manteniment d'infraestructures o l'exercit; faran que els governs comencin a aprovar iniciatives per tal de garantir el que anomenen el "bon funcionament de l'economia".

Aquestes iniciatives aniran dirigides a limitar l'ús de l'automoció privada (afectant primer els dièsel). Alguns exemples ja els hem pogut veure com la [18] limitació de circulació en les grans ciutats, les [19] taxes per emissions en els vehicles privats o el [20]distintiu ambiental.

A aquestes mesures seguiran altres com l'impost per tenir vehicle que s'afegirà als impostos de matriculació i de circulació ja existents o la pujada del preu de la gasolina i del gasoil per a ús en vehicles privats via augment

d'impostos.

L'ús privat de l'automòbil torna als seus orígens quan era poc més que un entreteniment per la gent que s'ho podia permetre i la resta fariem bé de preparar-nos davant aquesta nova situació.

1. <https://www.tesla.com/>
2. <https://www.tesla.com/model3>
3. http://www.oica.net/wp-content/uploads//Total_in-use-All-Vehicles.pdf
4. [https://es.wikipedia.org/wiki/Autom%C3%B3vil_el%C3%A9ctrico_\(uso_por_pa%C3%ADs\)](https://es.wikipedia.org/wiki/Autom%C3%B3vil_el%C3%A9ctrico_(uso_por_pa%C3%ADs))
5. <http://forococheselectricos.com/2017/02/top-10-de-los-paises-que-mas-coches-electricos-han-vendido-en-2016.html>
6. <https://www.quecohemecompro.com/blog/comparativa-coches-electricos-guia-de-compra/>
7. <http://www.autopista.es/noticias-motor/articulo/precio-medio-coche-nuevo-espana-2016>
8. http://motor.ara.cat/novetats/5-cotxes-electrics-mes-autonomia-mercat_0_1777622341.html
9. <https://www.conducetuciudad.com/es/tienda-recarga-coches-electricos/punto-de-recarga-wallbox?vehiculo=31>
10. <https://hipertextual.com/2016/04/peso-de-los-coches>
11. <https://blog.nextseguros.es/2014/03/temperatura-electricos/>
12. <https://www.energias-renovables.com/ficheroenergias/fotos/panorama/original/o/1obser.jpg>
13. <https://www.motorpasionfuturo.com/coches-electricos/renault-zoe-1>
14. <https://cartocdn-ashbu.global.ssl.fastly.net/rtve/api/v1/map/117a80feab4d03f4f9b2180e5b725aca:1490038934111/0,1/8/128/95.png>
15. https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=15s05AFPaYSqBV271dukGSckRkoM&hl=en_US&ll=41.594648116051026%2C1.2597788375001073&z=6
16. <https://www.ibil.es/index.php/ca/movilidad-electrica/el-vehiculo-electrico/vehiculos-electricos>
17. https://ca.wikipedia.org/wiki/Pic_petrolier
18. <http://www.elperiodico.cat/ca/societat/20161012/ciutats-europees-posen-limit-cotxe-contaminacio-5494681>
19. <http://beteve.cat/generalitat-crea-impot-emissions-co2-vehicles-privats/>
20. <http://www.dgt.es/es/prensa/notas-de-prensa/2016/20161007-dgt-envia-distintivos-ambientales-4-3-millones-titulares-vehiculos.shtml>

Selene Sanabria (2017-08-07 12:25:28)

Moltes gràcies!!! Yo no sueño con un coche eléctrico... Sueño con dejar el mio aparcado un buen tiempo, de momento no lo logro, ya llegará... A caminar como dice el amigo Luiz Saludos caminantes S.

1.7 setiembre

Interpel·lació de la CUP-CC sobre el decreixement al Parlament de Catalunya (2017-09-18 06:09)

El dijous 7 de setembre Sergi Saladié Gil, Diputat de la CUP-CC va fer una INTERPEL·LACIÓ SOBRE EL DECREIXEMENT en el Ple del Parlament de Catalunya. Pel seu interès, reproduïm en aquest post les Propostes concretes per al decreixement i la resiliència que fa el diputat i us adjuntem l'enllaç al [1]document i als [2]vídeos de la seva intervenció i de la resposta i replica que li fa el conseller Junqueres.

També incloem l'enllaç a l'[3]entrevista al diputat Saladié li fa Manuel Casado a la revista 15/15/15 i l'[4]anàlisi de la interpel·lació que ha publicat Antonio Turiel en el seu blog.

Propostes concretes per al decreixement i la resiliència
Sergi Saladié Gil, Diputat de la CUP-CC

Les propostes que es fan a continuació s'han d'entendre com a un primer esbós amb la intenció d'anar avançant cap a la implementació de mesures per al decreixement i la resiliència en tots els àmbits de la vida.

Les propostes concretes per al decreixement i la resiliència parteixen dels següents objectius:

- Posar fre de forma immediata al consumisme, al malbaratament, la depredació no només dels bens naturals emprats en la producció (materials i energia) sinó també els dilapidats en altres fases del model productiu com el transport, la distribució, la comercialització i la gestió de residus.
- Protegir fermament tots els bens naturals esmentats i també el territori (tant el sòl rural agrari i forestal com el sòl urbà que sovint es sacrifiquen per mandat del model econòmic productivista).
- Minimitzar les conseqüències socials de l'era post-petroli, empoderant la població (democràcia directa), augmentant la seva resiliència personal i comunitària, i promovent la difusió dels coneixements i de les tecnologies a l'abast de les persones per fer possibles les sobiranes energètica i alimentària (autosuficiència), i la capacitat d'auto-organització comunitària per a l'atenció a les cures reproductives (salut, assistència social, tercera edat, diversitat funcional) millorant la capacitat de resiliència.
- Garantir la participació ciutadana en tots els processos de redefinició del nou model econòmic, social, cultural i ambiental envers el decreixement, mitjançant mecanismes de democràcia directa.

Una proposta de marc metodològic per a la definició concreta de propostes per al decreixement i la resiliència seria l'establiment plans en tots els àmbits, tot anticipant els efectes del declivi de l'energia fòssil i del canvi climàtic i elaborant propostes adaptatives al nou escenari caracteritzat per la manca de materials i energia.

3.1. Organització territorial i política:

- a) Reforçar el paper dels municipis i/o barris com a unitats polítiques de presa de decisions i com a administració pública amb la suficient dotació econòmica i normativa per endegar les mesures tendents a promoure el Decreixement i afavorir la resiliència de les poblacions en front d'un cada cop més probable col·lapse del sistema.
- b) Afavorir que es posin en marxa una diversitat de solucions múltiples a nivell local per maximitzar la possibilitat d'èxit i replicació de les que es demostrin més efectives.

3.2. Economia:

- a) Descartar l'economicisme imperant en l'actual model basat en el creixement continuat i abocat al col·lapse per esgotament dels bens naturals (recursos) i per les creixents desigualtats socials.
- b) Considerar l'economia únicament com a mitjà per assolir quotes d'igualtat, benestar real i d'estabilitat en els intercanvis amb el medi, i no, com succeeix actualment, en que els plantejaments econòmics són objectius en si mateixos, supeditant els interessos de la majoria social al seu compliment.
- c) Adoptar la visió econòmica de l'Economia Ecològica.
- d) Substituint la mesura del PIB com a indicador de "salut" econòmica per indicadors biofísics i socials que reflecteixen realment el benestar de la població, el seu nivell de resiliència i de la relació de co-dependència amb el medi ambient (natura) del que formem part. Aquests indicadors alternatius hauran d'incorporar també el "valor" de les tasques reproductives i de cures que actualment queden fora del PIB.
- e) Re-conceptualitzar l'IVA com a mecanisme regulador del consum de forma que:
 - o Qualitativament sigui de tipus "0" per als bens bàsics i essencials i gravi de forma creixent el consum de bens prescindibles, luxosos, o malbaratadors d'energia o materials.
 - o Quantitativament gravi de forma creixent el sobre-consum de bens en funció de la seva petjada ecològica i de la seva "exclusivitat" social (entesa com a no disponibilitat per al conjunt de la població).
- f) Establir una fiscalitat que compensi aquelles externalitats que actualment recauen en el conjunt de la societat a través del seu finançament amb diner públic.

3.3. Producció:

- a) Potenciar aquelles formes de producció i aquelles activitats econòmiques basades en l'equilibri social i ambiental. En concret fomentar la creació de cooperatives de treball i models productius horitzontals.
- b) Fomentar la investigació i desenvolupament de tecnologies assumibles en un context de no disponibilitat de combustibles fòssils i amb una eficiència energètica màxima. (a tots nivells: producció industrial, primer sector, generació, transformació i transport energètic...)
- c) Prioritzar la relocalització en territori català d'aquelles indústries que produeixin serveis i productes de primera necessitat, i orientar el seu disseny perquè utilitzin energies i materials essencialment locals.
- d) Prioritzar la producció autocentrada en les necessitats del país i no per a l'exportació.
- e) Preveure i implementar plans de reconversió per aquelles activitats econòmiques que ocasionen una petjada ecològica (i de CO₂) que no tindrien sentit en un model econòmic i social basat en la igualtat social i la justícia ambiental, tendint cap a un estat econòmic estacionari realment perdurable al llarg del temps i en tots els espais del planeta.
- f) Reconvertir totes les activitats econòmiques dependents de l'energia fòssil o de productes d'origen fòssil.

3.4. Proveïment de bens bàsics (autosuficiència i sobirania):

- a) Promoure la sobirania i autosuficiència energètica i alimentària.
- b) Assegurar els subministraments bàsics a la població que hauran de ser considerats drets, fonamentats sobre el

principi de la gratuïtat o baix cost per a l'ús responsable però amb un encariment considerable per a l'ús desmesurat o el malbaratament.

c) Garantir el dret vital bàsic sobre els bens naturals essencials com l'aigua, l'aire (que hauran de ser de qualitat i exempts de contaminants) i els serveis energètics essencials. Re-municipalitzar i/o nacionalitzar els serveis d'obtenció, transport i comercialització d'aquests bens.

d) En el marc del Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya i de la futura Llei de transició energètica:
o Promoure una ràpida i profunda transició cap a energies renovables en paral·lel a una reducció del consum energètic global fins a situar el consum total de Catalunya en termes sostenibles.

o Afavorir la creació d'empreses municipals d'energia renovable i la contractació amb cooperatives d'energia renovable locals.

o Facilitar l'autoabastiment energètic d'habitatges, empreses, edificis públics i comunitats.

o Promoure una Nova Cultura de l'Energia que prioritzi, per aquest ordre, l'estalvi, l'eficiència i la gestió de la demanda amb polítiques i fiscalitat energètiques per reduir el consum dràsticament.

o Impulsar i eliminar traves econòmiques i normatives per afavorir la producció energètica descentralitzada, promoure la immediata desnuclearització i signar el tractat de no proliferació nuclear.

o Adoptar el Protocol d'Uppsala o d'Esgotament del Petrolí.

o Elaborar un pla d'aprofitament de la biomassa per a usos tèrmics, que prevegi la protecció d'aquelles àrees boscoses i àrees naturals amb major valor.

o Legislació sobre la producció de biocombustibles i limitacions al seu ús.

e) En el marc del sector agroalimentari:

o Fomentar la recuperació del sector primari, potenciant la producció ecològica i el consum de proximitat, alliberant la producció alimentària de la dependència del petroli i del gas natural (fertilitzants de síntesi) així com el seu transport, empaquetat i conservació.

o Adoptar els canvis normatius i fiscals necessaris per permetre la comercialització directa per parts dels productors.

o Donar suport decididament a la creació i/o consolidació de xarxes locals de distribució d'aliments i cooperatives de consum ecològic i local.

o Potenciar els bancs de terres, també en zones urbanes i periurbanes per posar en contacte propietats de finques potencialment productives amb habitants interessats en la producció hortícola per autoconsum o per venda a petita escala.

o Revitalitzar els sistemes comunals de gestió de béns naturals, terrestres i marins.

o Definir indicadors de resiliència alimentària a nivell local, comarcal i nacional i mantenir-los actualitzats de manera continuada per poder avaluar el grau d'avanç cap als objectius marcats.

o Facilitar l'accés a una parcel·la de terra suficient per a aquelles persones que optin per autoabastir de productes alimentaris o de primera necessitat obtinguts mitjançant agricultura de subsistència.

3.5. Ordenació del Territori:

a) Revisar i implementar en la normativa amb caràcter obligatori i que siguin obligatoris un conjunt de vectors de sostenibilitat forta des del punt de vista del decreixement, tant en l'explotació dels recursos naturals (sòl, aigua, energia, etc.) com en la limitació i reducció dels impactes ambientals, que permetin reformular els instruments de gestió del territori.

b) Establiment d'un pla de xoc per avaluar la viabilitat de les urbanitzacions i ciutats dormitori, tot preveient plans de reallotjament on calgui.

c) Pla de rehabilitació integral d'espais degradats, tan urbans com naturals.

3.6. Mobilitat:

- a) Re-configurar la mobilitat de persones i mercaderies, privilegiant els circuits curts, reajustant els models geogràfics de mobilitat i urbanisme. Potenciar, en primer lloc, els mitjans de menor consum energètic com anar a peu o en bicicleta, i, en segon lloc, garantint el dret a una mobilitat bàsica i limitada, amb mitjans públics basats en energies renovables i sostenibles.
- b) Establir plans de reducció de la mobilitat privada, acompanyat amb estratègies i inversions que millorin el transport col·lectiu. Establir vectors obligatoris en el planejament del territori que obligui les institucions públiques a invertir en vies alternatives al transport privat (tan de caràcter municipal, supramunicipal com intercomarcal).
- c) Revisar i implementar vectors de mobilitat sostenible en la normativa i que siguin obligatoris .
- d) Establir plans de reducció de la mobilitat generada pel transport de mercaderies, acompanyat amb estratègies i inversions que millorin el transport ferroviari, fluvial i marítim-coster.
- e) Replantejament de les xarxes logístiques.
- f) Avaluar la viabilitat dels esquemes de mobilitat a les grans conurbacions.
- g) Establir plans de distribució de mercaderies a diverses escales territorials.

3.7. Residus:

- a) Avançar ràpidament cap el residu zero, com fan els sistemes naturals, i assumint la responsabilitat de gestionar tots els residus que hem generat fins ara, sense exportar-los fora de les nostres fronteres, impulsant l'economia ecològica, que fomenta el tancament de tots els cicles de materials.
- b) Crear normatives contra l'obsolescència programada en tot tipus de productes i que prevalguin els que menys residus produeixin i que més durin. Implantar obligatorietat que les empreses fabricants es facin càrrec del cost de la gestió dels productes un cop acabada la seva vida útil.
- c) Creació de plans d'emergència per adaptar els sistemes de gestió d'aigües residuals a una situació de desproveïment energètic.
- d) Progressiva implantació de sistemes no dependents de combustibles fòssils per al transport i tractament d'aigües residuals.
- e) Priorització de la reutilització i repensar i reestructurar les xarxes de reciclatge.

3.8. Turisme:

- a) Establir immediatament una moratòria sobre noves construccions destinades a l'allotjament turístic en tot el territori.
- b) Elaborar i implementar un sistema d'indicadors de pressió turística del que se'n derivi la implementació d'un pla d'actuació per a la minimització dels impactes negatius de l'activitat turística, tot promovent, quan s'escaigui, límits al nombre de visitants.
- c) Presentar propostes d'alternatives productives al turisme, basades en el desenvolupament de l'economia local, el respecte al medi ambient i ladignitat dels llocs de treball.

3.9. Educació:

- a) Reformular el concepte d'escola pública de manera que aquesta esdevingui realment un procés d'educació integrador i anivellador de les desigualtats amb l'objectiu clar de formar persones satisfetes que puguin integrar-se plenament en la societat.
- b) Reflectir als plans de formació, a tots nivells, la realitat de la insostenibilitat del creixement continuat, incentivant actituds i capacitats que fomentin una visió crítica envers el consumisme i ofereixin elements per configurar un marc mental compatible amb una consciència integradora de la persona dins d'una col·lectivitat i dins l'entorn ambiental.
- c) Implementar els canvis normatius necessaris per permetre la formació i educació fora de l'àmbit espacial de l'escola a fi de permetre i recolzar altres opcions com la formació al si de la família o de la comunitat.
- d) Incloure als currículums formatius matèries que reforcin la capacitat d'autogestió, d'autosuficiència i auto-organització de l'alumnat, així com la seva resiliència i els modes de vida baixos en consum d'energia i materials, i que incloguin activitats que familiaritzin els alumnes amb la cooperació, en detriment de la competitivitat, així com

els oficis necessaris en una societat sense combustibles fòssils, amb les tasques i treballs de la terra, i que tinguin com a objectiu final afavorir la resiliència de la ciutadania en front dels canvis que els poden afectar. (per exemple els horts escolars).

e) Realitzar plans de reciclatge formatiu per a aquelles persones que treballin en sectors que hagin de decreïxer, per incorporar-los a sectors sostenibles i necessaris per a un futur post-capitalista. Afavorir l'autoocupació i la creació de cooperatives en aquests sectors, prèviament identificats i comunicats a la societat.

f) Potenciar una societat del coneixement per possibilitar que tothom (no només unes elits determinades) pugui comprendre i racionalitzar la societat del decreixement.

3.10. Salut:

a) Preveure i adoptar les accions necessàries per adaptar l'actual model sanitari a un context caracteritzat per l'escassetat energètica i de materials . En aquest sentit s'hauran d'impulsar models assistencials de proximitat (descentralització), amb persones formades per adaptar-se a l'escassetat de materials, medicaments, estris i tecnologia complexa.

b) Estimular al màxim la salut preventiva entre la població, així com la màxima autogestió de la salut i la medicina comunitària (APOC), potenciant hàbits de vida i alimentació saludables, donant prioritat a la disponibilitat d'aire i aigua de qualitat i lliures de contaminants i facilitant l'accés a un hàbitat digne, suficient, saludable, energèticament eficient i ben aïllat.

3.11. Serveis socials:

a) Promoure, difondre i formar persones i organitzacions per que puguin assumir des dels municipis les tasques de cures i reproducció al si de la comunitat (a títol d'exemple: recuperar la tradició de les associacions mutuels i de socors mutu que van estar implantades a molts pobles de Catalunya durant el segle passat).

b) Dotació Incondicional d'Autonomia Universal (una variant de la Renda Universal Garantida), que:

o Haurà de reflectir-se en part amb la gratuïtat dels subministraments i serveis bàsics

o Haurà de ser gestionada, com a mínim parcialment en un inici, des dels municipis implementant progressivament una moneda social local, per la qual cosa s'hauran de dotar els ajuntaments de l'oportú finançament i adaptar la normativa per que ho contempli.

o La part restant podria ser satisfeta amb moneda convencional i amb càrrec al pressupost de la Generalitat.

o La base d'emissió de les monedes en què es denominin aquestes dotacions ha de ser la riquesa generada a partir de l'energia i recursos renovables a cada lloc o en el conjunt del país.

o Integrar aquesta dotació amb el dret a disposar d'una parcel·la suficient de terra cultivable per autoabastir-se d'aliments.

c) Creació de plans d'acolliment de poblacions desplaçades i / o refugiades a causa no només de conflictes bèl·lics sinó també pel caos climàtic (desertitzacions previstes en bona part del territori ibèric) o per causa del col·lapse de les seves regions.

3.12. Mitjans de comunicació:

a) Realitzar campanyes de conscienciació per facilitar la comprensió social del procés cap al Decreixement i per la Resiliència.

b) Crear i difondre programes de ràdio i TV que contribueixin al canvi social i cultural necessari, que aportin informacions d'utilitat per a "viure millor amb menys" i que posin en valor iniciatives i processos que tant dins de Catalunya com en altres països mostrin el camí a seguir.

c) Informar públicament sobre els avenços en els esmentats nous indicadors econòmics i socials.

d) Posar en marxa premis a les millors iniciatives i idees per al Decreixement i la Resiliència.

e) Combatre la publicitat i el màrqueting que bé pels seus missatges o pels productes que promouen, intentin mantenir el model consumista i la seva cultura associada.

f) Afavorir la publicació d'estudis, revistes i tot tipus de documents tant electrònics com impresos que contribueixin

al procés de Decreixement i Resiliència. Realitzar traduccions al català de les obres fonamentals per a comprendre la situació d'emergència civilitzatòria i per construir la nova civilització.

1. <https://drive.google.com/file/d/0B-YQLBs8LuDgR2ppV0NHYUx1aU0/view?usp=sharing>
2. https://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=8102705&p_cp3=8105387
3. <https://www.15-15-15.org/webzine/2017/09/06/el-decreixement-a-debat-al-parlament-de-catalunya-entrevista-a-sergi-saladie/>
4. <http://crashoil.blogspot.com.es/2017/09/sucedio-en-el-parlament.html>

1.8 octubre

Tensant la corda. Sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya (2017-10-16 06:00)

"Nació és un grup cultural amb quatre característiques: comparteixen més o menys el mateix idioma; tenen més o menys la mateixa fe, religió o visió; té una història en comú, és a dir, un conjunt de mites compartits; i una geografia per la qual senten un vincle de pertinença. Si hi ha més d'una nació que té un sentiment de pertinença sobre un mateix espai geogràfic, llavors tenim un problema." Johan Galtung

Els conflictolegs defineixen el conflicte com aquella situació entre dues parts en què una considera que l'altra (de forma real o imaginària) l'impedeix o dificulta greument assolir els seus objectius.

Conflictes n'hi ha de moltes menes i es donen en totes les situacions de la vida. Així parlem de conflictes pels recursos, conflictes de poder, conflictes estructurals, conflictes d'autoestima, conflictes de valors, conflictes d'identitat, etc.

La forma habitual de resoldre els conflictes és mitjançant el diàleg i la negociació entre les parts sense la intervenció de cap tercer. En aquests casos normalment les parts estan ben identificades i el motiu de conflicte també.

Quan les parts no són per si soles capaces de resoldre el conflicte és quan solen recórrer a un tercer. Formes de tercer que poden ajudar a resoldre un conflicte també n'hi ha moltes i distingim entre tercers informals i formals. Entre els primers podem trobar un amic comú a les parts, un veí o un familiar per exemple. Entre els tercers formals trobem des de la figura del jutge de pau fins a un facilitador, un conciliador, un mediador, un àrbitre o un jutge, entre altres.

Totes aquestes fórmules són vàlides però cadascuna d'elles tenen característiques i metodologies diferents pel que és molt important analitzar bé el conflicte plantejat (quines són les parts en conflicte, quins són els temes en conflicte, en quin punt en l'escalada del conflicte es troben, quina disponibilitat per resoldre el conflicte tenen les parts, etc) per decidir amb cura quin dels diferents mètodes és més adient en cada cas.

En els darrers dies l'anomenat conflicte entre Catalunya i Espanya ha arribat a un punt alarmant en què el risc de convertir-se en un conflicte violent és molt proper si no s'ha assolit ja. D'aquí que són moltes les veus que s'han sentit demanant la intervenció d'un tercer i en concret d'un mediador.

Les crides al diàleg i la negociació que hem pogut escoltar amb més intensitat darrerament de les dues parts en conflicte són retòriques i expressen en realitat la impossibilitat de les parts de dialogar o negociar directament.

Per altra banda, a hores d'ara hauria d'estar clar per a tothom que aquest no és - només - un conflicte normatiu (es discuteix perquè s'incompleix una norma legal o s'ignora la llei) ni de legitimitat (es discuteix perquè una part considera que l'altra no està autoritzat per actuar com ho fa, ho ha fet o ho pretén fer) pel que recórrer únicament a la llei per resoldre aquest conflicte que és com es tracten aquest tipus de conflictes com pretén una part no és suficient ni resoldrà el conflicte.

Respecte a la crida a la mediació o a la intervenció d'un mediador, algunes consideracions al respecte per veure si aquesta metodologia ens pot ser útil en aquest cas.

La mediació es defineix com un procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial que s'adreça a facilitar la comunicació entre les persones perquè gestionin per elles mateixes una solució dels conflictes que els afecten, amb l'assistència d'una persona mediatra que actua d'una manera imparcial i neutral.

En el conflicte Catalunya- Espanya serà molt difícil en aquests moments iniciar un procés de mediació per la dificultat que és compleixin les condicions que el caracteritzen. Una de les parts ja ha expressat les seves reticències (per altra banda totalment legítimes) de participar voluntàriament en un procés de mediació. El moment d'alta tensió actual fan molt difícil si no impossible la necessària confidencialitat del procés. Per que aquesta fos possible caldria que ambdues parts renunciessin a seguir escalant el conflicte i possiblement obrir un període de "treva" d'un any com a mínim, cosa que sembla bastant improbable ara mateix. I per últim, trobar un tercer imparcial i neutral tampoc seria tasca fàcil.

Però de totes les dificultats per iniciar un procés de mediació en aquest cas, la que volem destacar és la necessitat que les parts superin la posició en què es troben actualment - allò que diuen que volen - i siguin capaços de definir el conflicte en forma d'interès compartit. Un interès compartit que no pot ser altra que el manteniment de la pau i de la convivència i assolir el grau més gran de benestar per a tothom (els d'aquí i els d'allà, els que volen la independència i els que no).

La forma d'assolir aquest interès compartit és el que es discutiria en el procés de mediació i a priori no s'hauria de descartar cap possibilitat. S'hauria d'analitzar en profunditat quina de les diferents opcions que hi ha sobre la taula (independència, reforma constitució, estat federal o confederal, ...) o qualsevol altra opció que pugui sorgir és la que millor resol el que hauria de ser l'interès compartit de totes les parts.

Ens troben entre els que posen la independència de Catalunya i els que posen la unitat d'Espanya per damunt de qualsevol altra valor. Tots dos estirant una corda a punt de trencar-se. Definides així les coses, la mediació és inviable i ho serà fins que no es faci un esforç real i tangible per assolir les condicions necessàries per que la intervenció de tercers tingui alguna opció de ser útil.

Mentrestant el més probable que succeeixi és un agreujament de la situació i la continuació de l'escalada del conflicte amb el risc de causar danys molt importants a totes les parts però sobretot i principalment a la gent, al poble com en diuen ells.

[1]Versión en español

1. <http://argelaguerentransicio.tumblr.com/post/166460929358/tensando-la-cuerda-sobre-el-conflicto-entre>

gsanta (2017-10-16 10:46:51)

Gràcies Miquel! Un goig trobar aquest article. Espero que obri la ment de molta gent! (a vere si algú s'anima a traduir-ho al castellà també... pel fet que hi ha una part important dels implicats en el conflicte que no enten el català...).

Miquel Tort (2017-10-16 11:06:56)

Gràcies GSanta pel comentari. Aquí la versió en castellà. <http://argelaguerentransicio.tumblr.com/post/166460929358/tensando-la-cuerda-sobre-el-conflicto-entre>

Després de sis mesos sense reunir-nos, el dissabte passat varem fer una trobada per analitzar i decidir el futur del grup.

Després d'un intens debat vam concloure que havíem de celebrar tot el que havíem fet i el que ens havia aportat AenT en aquest cinc anys d'existència a tots nosaltres i donar per acabada aquesta etapa donat que havíem arribat a un punt d'estancament.

Avançar en la transició requereix d'una consciència i d'un compromís superior al que tenim en aquest moments. Probablement la situació no és prou greu ni el deteriorament prou evident per fer-nos fer més passes en aquest camí com a grup.

Una nova etapa requereix una nova imatge pel que he canviat l'aparença d'aquest blog en el que espero seguir escrivint i aportant idees i reflexions que ajudin a qui pugui interessar a preparar-se per a un món en decreixement, sense creixement econòmic ni energia barata i abundant ni plena ocupació. Un món que ja és el nostre món.

Miquel Tort

Acta Assemblea AenT

Dissabte 21 d'octubre de 2017 - 10h

Assisteixen: Miquel, Montserrat, Marc, Francesc, Núria, Julián, Ester i Eulàlia

S'excusen: Loli, Mariona i Joan

Únic punt del dia: "Continuïtat AenT"

Després d'un llarg debat, arribem a les següents conclusions

1. AenT ha estat una bona iniciativa però hem tocat sostre d'acció i no anem més enllà.
2. A tots AenT ens ha aportat molt, en diferents aspectes de la nostra vida personal i social.
3. Fins que no hi hagi una nova iniciativa o reformulació, deixem de funcionar com a grup.
4. No es vol perdre el canal de comunicació que ha suposat la llista de distribució, però es creu millor que tingui un nom diferent a Argelaguer en Transició.
5. Es crearà una llista de distribució nova, no moderada, però amb temes concrets. En Marc i en Francesc ho gestionaran conjuntament.
6. Tothom que estava a la llista de correu d'AenT serà donat d'alta a la nova llista que tindrà per nom "Decreixem Argelaguer" (Per donar-se d'alta escriure a [1]decreixemargelaguer@gmail.com)
7. Temes que tractarem en la nova llista:
 - Socials
 - Transició
 - Resiliència
 - Sostenibilitat
 - Ecologia

1. <mailto:decreixemargelaguer@gmail.com>

Manifest per una Ciutadania Resilient (2017-10-30 10:00)

[1]

Solidaritat Internacional Andalusia ha presentat a escala internacional el Manifest per una Ciutadania resilient que, pel seu interès, reproduïm i traduïm al català en aquesta entrada.

Aquest manifest ha estat elaborat per nombroses persones i organitzacions de la societat civil andalusa en el marc de la Campanya de Sensibilització i Mobilització Ciutadana "Andalusia resilient".

Manifest per una Ciutadania Resilient

"Vivim a la frontera de dos temps. Entre la fantasia del progrés material il·limitat i la certesa dels límits biofísics del planeta. El sempre anhelat creixement econòmic global es retorça ara contra els límits ambientals i socials que el fan manifestament insostenible. El col·lapse de la nostra civilització ens aguita. Podem sentir la seva presència.

De la mà de la crisi energètica i el canvi climàtic, en els pròxims trenta o quaranta anys, la nostra civilització industrial i de consum s'enfronta no només a les ja creixents i doloroses desigualtats socials o l'evident deteriorament ecològic, sinó a l'amenaça de soscavar, per sempre, les condicions necessàries per a la reproducció de la vida.

Ni la tecnologia, ni les patents, ni les renovables, ni l'absurda quarta revolució industrial vindran al nostre auxili amb els seus "sostenibilitats". Són només mitges veritats, descarades mentides o mites irracionals darrere dels quals amagar-nos per seguir amb més del mateix. Qualsevol cosa menys posar en dubte el mantra i l'objectiu del creixement econòmic, del qual governs i corporacions transnacionals ens asseguren que depèn el benestar de les nostres societats.

No obstant això, el PIB, el seu fetitxe, creix i creix cada trimestre malgrat l'atur, tot i el preu de l'habitatge, tot i la destrucció de l'economia local, tot i la precarietat, tot i la desigualtat, a tot i l'exclusió ... i a compte de la privatització i mercantilització de la cosa pública i del que és comú, de la degradació dels ecosistemes i de l'esgotament dels recursos naturals. L'evidència és clara: el model econòmic-financer capitalista sobreviu només per al benefici d'uns pocs segons les injustícies i les violències que imposa sobre les majories socials i la natura a través d'una economia extractivista, classista, patriarcal i colonial que se sosté sota una democràcia de baixa intensitat i mitjançant la corrupció, la repressió, els conflictes armats, els desplaçaments forçosos, les formes de producció esclaves o l'acaparament de terres, aigua i altres recursos. I, sobretot, gràcies a la por.

Un model, per fi, genocida i ecosuïcida que enfonsa les seves arrels en l'hegemonia d'una sèrie de valors culturals com el progrés, l'individualisme i la dominació; i en institucions com el mercat i la democràcia liberal-representativa, des d'on es defineixen l'estructura i l'agenda econòmica, política i social en benefici de les oligarquies que les ocupa.

Davant l'empoderament d'aquestes elits que, davant els límits ambientals, es manifesten amb caràcter ecofascista, aquesta crisi civilitzatòria també ens dóna l'oportunitat de transitar cap a noves formes d'organització basades en valors alternatius que posin en el centre el desenvolupament d'una vida bona per a totes les persones, en equilibri amb els límits ecològics del planeta i el bé comú. Una transició que resultarà decisiva en les dècades venidores, a mesura que la producció industrial, el comerç global i els estats nacionals, dels quals depenem, es deteriorin fins a l'esgotament en la seva impossible negació del col·lapse.

Tanmateix, aquest context no només suposa una oportunitat, sinó també un enorme desafiament per als que volem sostenir la vida en condicions de dignitat. Un repte que requerirà un profund canvi cultural, social, polític i econòmic, basat en la cura de la natura i de les persones, el respecte a la diversitat, l'enfortiment del comú i la democràcia radical, que busqui la millora de la resiliència de les nostres poblacions i territoris, enfortint la nostra capacitat de sobreposar-nos a les adversitats i impactes esdevenidors a través de:

a) la reducció de la complexitat i la velocitat de les nostres maneres de vida, les nostres formes d'habitar i transportar-, reduint els consums sumptuosos i aquells dependents de les energies fòssils,

b) l'aposta per tecnologies adequades que ens permetin adaptar-nos als nous escenaris d'escassetat i canvi climàtic, en una conjunció del coneixement actual amb la recuperació dels sabers tradicionals;

c) el canvi radical en les maneres de producció, el disseny dels assentaments i l'organització territorial, perquè siguin molt més estalviadors i eficients;

d) el repartiment equitatiu dels recursos, la terra i els treballs socialment necessaris -cuidant especialment una distribució justa entre homes i dones-;

e) la construcció de societats convivencials i igualitàries en la diversitat, reconeixent i impulsant tota la riquesa d'éssers, poders i sabers i superant les múltiples relacions de dominació sobre la natura i les persones (de classe, gènere, orientació sexual, ètnia, nacionalitat, religió ...); i

f) la posada en marxa de polítiques centrades en la satisfacció de les necessitats de les persones, desacoblant-les del creixement econòmic, i en la recuperació dels ecosistemes danyats o destruïts pel mateix.

Polítiques que atenguin l'emergència social present, alhora que permetin fer passos en la reconstrucció de les resiliències locals davant les següents etapes del col·lapse.

I tot això, sense perdre de vista la necessitat d'enfortir les xarxes de suport mutu i de solidaritat entre els pobles, que ens allunyin d'opcions militaristes, racistes i excloents, ampliant així les possibilitats d'una vida bona per a qualsevol persona i població del globus . Un horitzó de possibilitat que, sens dubte, està avui més obert gràcies a la florida de la mobilització social, el desenvolupament comunitari i l'organització política protagonitzat, durant els últims anys, per tantes persones, col·lectius, comunitats i poblacions al llarg i ample d'aquest món.

En aquest camí cap a un futur comú que sigui desitjable i sostenible, necessitem d'una societat civil forta, autoorganitzada democràticament, capaç tant de comprendre el moment de cruïlla històrica que travessem com de sumar voluntats, esforços, pràctiques i estratègies.

Per això, fem una crida al conjunt de la ciutadania per a:

1) visibilitzar el procés de col·lapse de la nostra civilització industrial;

2) deslegitimar el manteniment de la lògica de la modernitat capitalista i de tot el seu entramat cultural, econòmic i productiu per la seva incompatibilitat amb la sostenibilitat de la vida;

3) legítimar un nou relat cultural entre les majories socials que ens permeti transitar cap a societats més democràtiques, justes, equitatives, solidàries, sostenibles i diverses; i

4) visibilitzar, enfortir i impulsar en els nostres camps, barris, pobles i ciutats tota una diversitat de mobilitzacions, iniciatives i polítiques capaces de disputar de forma no violenta una vida bona que vagi construint les alternatives que necessitem per aconseguir una ciutadania resilient que tingui cura de la Terra i la seva gent."

[2]Vull adherir-me

1. <http://www.solidaridadandalucia.org/>

2. https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSd8L_e9JozgXBDRFtaQa2GGkStd3VM-R8BqX61JP2gBLNY1vA/viewform

1.9 noviembre

Caminar sobre l'abisme dels límits (2017-11-20 06:00)

[1]

[2]Ecologistas en Acción ha presentat recentment la publicació [3] 'Caminar sobre l'abisme dels límits', un informe sobre els reptes als quals ens enfrontem com a societat davant un escenari proper de reduccions de recursos energètics.

L'informe planteja mesures i estratègies polítiques, socials i econòmiques que es poden desenvolupar en aquest context.

En aquesta entrada reproduïm i traduïm l' [4]article original publicat per Ecologistas en Acción en el que es presenta aquest informe.

"Amb motiu de la vintè tercera conferència de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic (COP23) que està tenint lloc aquests dies a la ciutat alemanya de Bonn, Ecologistas en Acción ha presentat l'informe 'Caminar sobre l'abisme dels límits. Polítiques davant la crisi ecològica, social i econòmica '.

L'informe està dirigit a agents polítics, organitzacions social i ciutadania amb l'objectiu de que siguin parts actives en la construcció de nous paradigmes. Les seves pàgines ofereixen un diagnòstic el calat i profunditat real del qual no són suficientment coneguts, així com una bateria d'accions a desenvolupar per respondre als principals reptes que ens enfrontamos.

Segons Ecologistas en Acción vivim un moment crucial de canvi civilitzatori. Els reptes i oportunitats que se'ns plantegen ens obliguen a elaborar estratègies que atenguin a les dades que la comunitat científica i els organismes internacionals estan revelant i que posen en perill la sostenibilitat de la vida tal com la coneixem avui.

'Caminar sobre l'abisme de els límits' és un informe que apel·la a l'acció. Cecilia Fernández, portaveu d'Ecologistas en Acción, emfatitza: "No Podem seguir impassibles al canvi climàtic, l'esgotament dels recursos fòssils, materials, aigua i sòl o la pèrdua de la biodiversitat sense admetre que aquestes qüestions estan compromentent la possibilitat d'un vida digna per a la immensa majoria de la població present i futura ".

Ecologistas en Acción afirma en aquest informe que si no ens es qüestionen les conseqüències de l'actual sistema de producció i consum la crisi sistèmica en què ens trobem ens precipitarà cap escenaris de desigualtat i injustícia ecosocial cada vegada més grans.

Una de les primeres situacions a les que cal fer front està en la imminent superació dels pics d'extracció de tots els combustibles líquids, del gas i del carbó. Aquest fet empeny a les societats, irremeiablement, a realitzar una transició cap a un model energètic basat en les renovables, assumint les pròpies limitacions de les mateixes quant a potència i versatilitat es refereix.

Per altra banda, es necessita estabilitzar la concentració de CO2 atmosfèric i frenar els pitjors escenaris del canvi climàtic les conseqüències són preocupants: situacions d'escassetat alimentària i aigua, pèrdua de biodiversitat, fenòmens meteorològics extrems, desenvolupament de plagues i malalties, desplaçaments humans en massa, etc.

Resulta urgent així mateix frenar la pèrdua de biodiversitat que està comportant la gran sisena extinció i que amenaça greument l'equilibri d'inter i ecodepenent que sustenta la vida humana. Finalment, l'informe assenyala el sobrepasament de límits de materials no energètics i recursos essencials com el sòl i l'aigua, requereix de l'aposta per la reducció del consum i el repartiment just i equitatiu d'aquests recursos.

Dins d'aquest context, la organització ecologista proposa accions que ofereixen l'oportunitat de transitar cap a un nou ordre social que doni resposta de forma global als reptes que se'ns plantegen, preservant al mateix temps l'equilibri amb la natura i una vida digna per a les majories socials.

Aquestes accions requereixen , en definitiva, un trencament amb la lògica del capitalisme i el paradigma cultural de la modernitat, que segueixen perpetuant la idea que és possible un creixement il·limitat gràcies a l'augment de l'eficiència i la innovació tecnològica.

Per això, la segona part de l'informe 'Caminar sobre els límits de l'abisme' aprofundeix en aquests grans reptes i en les mesures que es necessiten articular en l'econòmic, en el social i en l'ecològic. Són mesures que trenquen amb el paradigma del progrés continu gràcies a la innovació tecnològica, i que se serveixen de totes aquelles estratègies col·lectives, comunitàries i cooperatives que garanteixin formes de vida més sostenibles i acords a la naturalesa humana de interdependència.

Algunes d'aquestes propostes es troben en l'aposta per la sobirania alimentària, l'agricultura ecològica, la transformació de la mobilitat i el transport i la millora en els processos de gestió de residus. També en el foment de sistemes econòmics de base solidària, feminista i ecològica, la creació de models d'Estat i societat amb forts valors emancipadors, comunitaris i ecosocials en creixent regionalització i en els plans de conservació dels coneixements que siguin més útils per a les societats post petroli cap a les que ens dirigim.

Com a tancament, la tercera i última part de l'informe concreta una sèrie de propostes per a l'acció encaminades a generar polítiques per a la sostenibilitat ambiental i la justícia social atenent a un objectiu estratègic principal i classificades per sectors: recursos, canvi climàtic, biodiversitat, economia , transport i urbanisme, alimentació i salut, paradigma cultural i educació."

Descarrega't [5]aquí l'Informe 'Caminar sobre l'abisme dels límits' (pdf)

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=uQFfh3ESYIU> &w=560 &h=315]

1. <https://www.ecologistasenaccion.org/IMG/pdf/informe-abismo-limites.pdf>
2. <http://www.ecologistasenaccion.org/>
3. <https://www.ecologistasenaccion.org/article35291.html>
4. <https://www.ecologistasenaccion.org/article35209.html>
5. <https://www.ecologistasenaccion.org/IMG/pdf/informe-abismo-limites.pdf>

Advertència de la Comunitat Científica Mundial a la Humanitat: Segon Avís (2017-11-27 06:00)

L' [1]Alliance of World Scientists (AWS) és una nova assemblea internacional de científics, independent de les organitzacions governamentals i no governamentals i de les empreses. Sosté que, per evitar la misèria generalitzada causada pels danys catastròfics causats a la biosfera, la humanitat ha de practicar una alternativa més sostenible amb el medi ambient diferent al que ha fet fins ara.

AWS acaba de publicar un article ([2]llegir original en anglés) - que traduïm al català i publiquem per contribuir a la seva difusió - en el que alerta sobre com la humanitat no està prenent els passos urgents que necessitem per salvaguardar la nostra molt amenaçada biosfera.

Advertència de la Comunitat Científica Mundial a la Humanitat: Segon Avís

William J. Ripple, Christopher Wolf, Mauro Galetti, Thomas M Newsome, Mohammed Alamgir, Eileen Crist, Mahmoud I. Mahmoud, William F. Laurance
i 15,364 co-signataris de 184 països.

Fa 25 anys, l'associació nord-americana Union of Concerned Scientists i més de 1.500 científics independents, incloent la majoria dels Premis Nobel en Ciències que vivien llavors, van escriure l' "Advertència dels Científics del Món a la Humanitat", 1992 [3](veure material suplementari en la versió en anglès).

Aquests professionals preocupats, van reclamar a la humanitat que frenés la destrucció ambiental i van avisar de "caldria un gran canvi en la nostra manera de tenir cura de la Terra i la vida sobre ella, si volia evitar-se una enorme misèria humana ...". En el seu manifest, mostraven que els éssers humans estaven en rumb de col·lisió amb el món natural. Van expressar preocupació sobre els danys actuals, imminents i potencials sobre el planeta Terra respecte a: La destrucció de la capa d'ozó, la disponibilitat d'aigua dolça, el col·lapse de la pesca marina, l'increment de zones mortes en els oceans, la pèrdua de massa forestal, la destrucció de biodiversitat, el canvi climàtic i el creixement continuat de la població. Van proclamar que canvis fonamentals eren urgents i necessaris per evitar les conseqüències que el nostre actual rumb podrien implicar.

Els autors de la declaració de 1992 temien que la humanitat estava empenyent els ecosistemes de la Terra més enllà de la seva capacitat de suportar la xarxa de la vida. Van descriure com de ràpid ens estàvem aproximant a molts dels límits del que el planeta pot tolerar sense danys seriosos i irreversibles. Els científics van al·legar que hauríem establitzar la població, descrivint com l'enorme xifra d'éssers humans - que ha crescut en 2.000 milions des de 1992, un increment del 35 % - exerceix una pressió sobre la Terra que pot aixafar altres esforços per aconseguir un futur sostenible (Crist et al . 2017). Implorar que reduíssim les emissions de gasos efecte hivernacle (en endavant, GEH) i

eliminéssim els combustibles fòssils, reduíssim la desforestació i revertíssim la tendència d'extinció de la biodiversitat.

En el 25è aniversari de la seva crida d'atenció, mirem cap enrere a la seva alarma i avaluem la resposta humana, analitzant l'evolució en el temps dels indicadors disponibles. Des de 1992, amb l'excepció que s'ha estabilitzat la capa d'ozó, la humanitat ha fracassat en fer suficients progressos per resoldre aquests reptes ambientals previstos i, de manera molt alarmant, en la majoria d'ells, estem molt pitjor que llavors (figura 1, taula suplementària S1). Especialment preocupant és la trajectòria actual del catastròfic canvi climàtic d'origen humà a causa de les creixents emissions de GEH procedents de la crema de combustibles fòssils (Hansen et al. 2013), la desforestació (Keenan et al. 2015) i la producció agrícola - principalment per la ramaderia de remugants i el consum de carn (Ripple et al. 2014). A més, hem desencadenat un esdeveniment d'extinció massiva d'espècies, la sisena en uns 540 milions d'anys, mitjançant la qual molts de les actuals formes de vida podrien ser aniquilades o, com a mínim, compromeses a l'extinció cap al final d'aquest segle.

Per la present, donem un Segon Avís a la Humanitat, il·lustrat per l'alarmant tendència de variables mostrades a la figura 1. Estem posant en perill el nostre futur pel nostre desproporcionat consum material i per no adonar-nos que l'esbojarrat creixement de la població mundial és el principal impulsor darrere de la majoria d'amenaques ecològiques i, fins i tot, socials (Crist et al. 2017). Amb el seu fracàs a limitar adequadament el creixement de la població, en reavaluar el paper d'una economia arrelada en el creixement permanent, en reduir l'emissió de GEH, a incentivar l'energia renovable, en protegir l'hàbitat, en restaurar els ecosistemes, en parar l'extinció de fauna, en frenar les espècies invasives, la humanitat no està prenent els passos urgents que necessitem per salvaguardar la nostra molt amenaçada biosfera.

Ja que la majoria de líders polítics respon a la pressió, els científics, els mitjans de comunicació i els ciutadans han d'insistir que els seus governs passin a l'acció immediata, com un imperatiu moral cap a les actuals i futures generacions, humanes i d'altres formes de vida. Amb una munió d'esforços d'organitzacions sorgides des de la societat civil, l'obstinada oposició pot ser superada i els líders polítics es veuran obligats a fer el correcte.

És també el moment de re-examinar i modificar els nostres comportaments individuals, incloent la nostra pròpia reproducció (idealment, al nivell de reemplaçament, 2 fills per dona, com a màxim) i reduir dràsticament el nostre nivell de consum per càpita de combustibles fòssils, carn i altres recursos.

La ràpida reducció mundial de les substàncies que destrüïen la capa d'ozó ens mostra que podem fer canvis positius quan actuem de manera decidida. També hem fet avenços importants per reduir la pobresa extrema i la fam ([4]www.worldbank.org). Altres progressos notables (no inclosos en la figura 1) inclouen: ràpida reducció de les taxes de fertilitat en moltes regions mitjançant polítiques educatives entre dones i joves ([5]www.un.org/esa/population), la prometedora reducció de la taxa de desforestació en algunes regions i el ràpid desplegament d'energies renovables. Hem après molt des de 1992, però el progrés dels canvis necessaris i urgents en polítiques ambientals, comportament humà i reducció de les desigualtats globals està, encara, lluny de ser suficient.

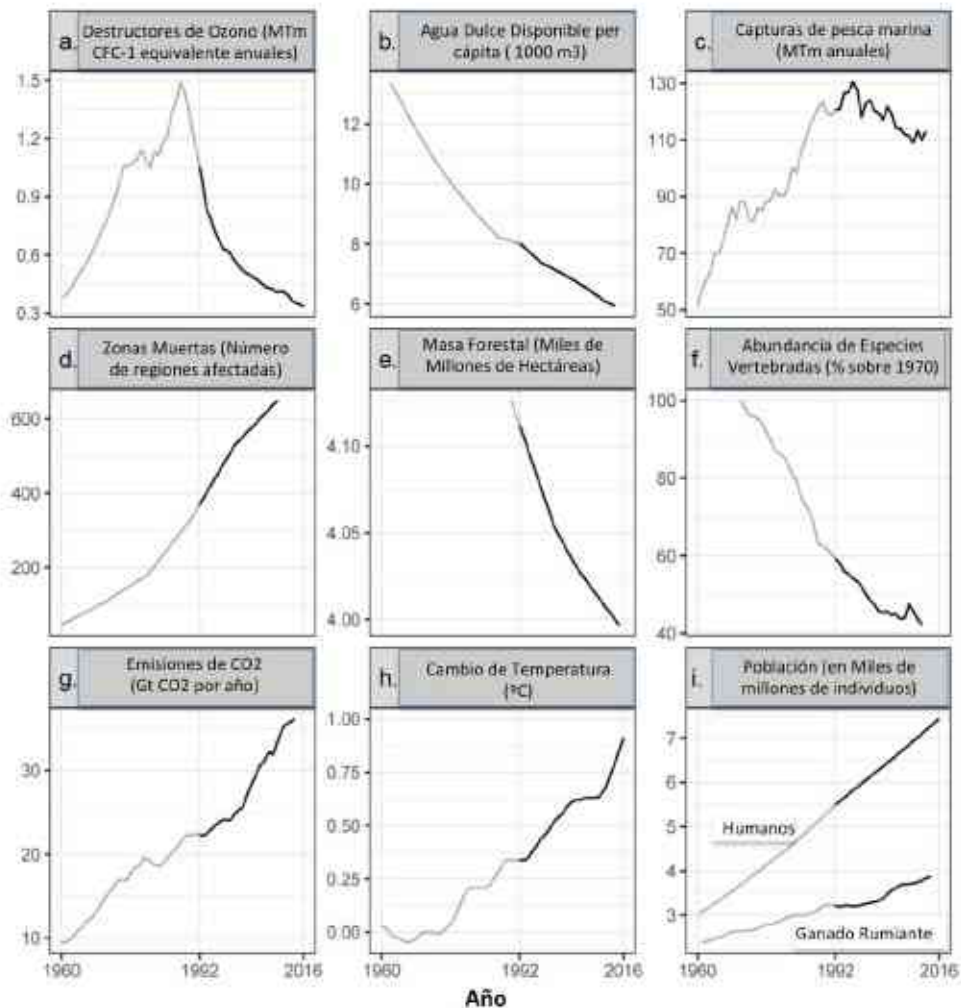
Les transicions cap a la sostenibilitat es poden produir de diferents maneres, però totes requereixen pressió de la societat civil i argumentacions basades en evidències, lideratge polític, polítiques adequades, mercats i altres consideracions. Exemples d'accions diferents i efectives que la humanitat pot prendre per a la transició a la sostenibilitat inclouen (sense presumir ordre d'importància o urgència):

- Prioritzar la promulgació de grans reserves protegides d'una proporció significativa dels hàbitats terrestres, marins, d'aigua dolça i aeris de tot el món;
- Mantenir els serveis ecosistèmics de la natura parant la conversió de selves, boscos, pastures i altres hàbitats naturals;
- Restaurar comunitats amb plantes autòctones a gran escala, principalment, boscos;
- Retornar a la naturalesa salvatge zones amb espècies natives, especialment amb depredadors àpex, per recuperar processos i dinàmiques ecològics;
- Implementar polítiques adequades per posar remei a l'extinció d'espècies animals, la caça furtiva i l'explotació i comerç d'espècies amenaçades;
- Reduir el malbaratament d'aliments mitjançant educació i millors infraestructures;
- Promoure un canvi cap a dietes més vegetals i menys animals;
- Promoure la reducció addicional dels índexs de fertilitat procurant que dones i homes tinguin accés a l'educació reproductiva i als serveis voluntaris de planificació familiar, especialment, en llocs on faltin aquests recursos;
- Augmentar l'educació ambiental per a nens i fomentar un major estima per la naturalesa per part de la societat.
- Desinvertir en inversions monetàries i invertir en iniciatives que promoguin canvi ambiental.
- Idear i promoure tecnologies no contaminants i adoptar massivament energies renovables i, simultàneament, eliminar subvencions a la producció d'energia amb combustibles fòssils.
- Revisar la nostra economia per reduir desigualtats i mirar que els preus, impostos i sistemes d'incentius tinguin en compte els costos reals que el nostre patró de consum imposen en el nostre medi ambient; i
- Avaluar de manera científica la mida de població humana sostenible a llarg termini i demanar a les nacions i als seus líders que donin suport aquest objectiu vital.

Figura 1. Tendència al llarg del temps de les variables ambientals identificades en la Advertiment de 1992 de la Comunitat Científica a la Humanitat.

Els anys anteriors a la Advertiment de 1992 es mostren mitjançant una línia grisa i els posteriors mitjançant una línia negra.

Per prevenir pèrdues catastròfiques de biodiversitat i un deteriorament generalitzat de les condicions de vida humana, la humanitat ha de posar en pràctica una forma de vida més sostenible ambientalment que l'actual ("business as usual"). Aquesta recepta ja va ser ben articulada fa 25 anys pels científics del món, però en la majoria dels temes, no hem escoltat la seva crida d'atenció. Aviat serà massa tard per canviar el rumb de l'actual trajectòria que ens porta al fracàs i ens estem quedant sense temps. Hem de reconèixer, en les nostres vides diàries i en les nostres institucions de govern, que la Terra amb tota la seva vida és la nostra única llar.

(A) Mostra les emissions globals de gasos halògens, que destrueixen la capa d'ozó de l'estratosfera, suposant que els nivells naturals d'emissió són constants a raó de 0,11 milions de tones anuals (MTM / a) de CFC-11 equivalent . En (c) es mostra com les captures globals de pesca marina han anat descendint des de mitjans dels 1990s mentre que, simultàniament, els esforços pesquers han augmentat de manera constant. L'indicador d'abundància de vertebrats mostrat en (f), tot i que ha estat ajustat per biaixos de tipus geogràfic i taxonòmic, incorpora relativament poques dades dels països en desenvolupament, on hi ha menys estudis; entre 1970 i 2012, el nombre d'espècies de vertebrats es va reduir un 58 %, amb poblacions que es van reduir en el 81 % les espècies d'aigua dolça, el 36 % les espècies marines i el 35 % les espècies terrestres (veure taula suplementària S1). En (h) es mostren els canvis en la temperatura superficial, prenent mitjanes de 5 anys. En (i) es mostra l'evolució de la població humana en milers de milions i de bestiar remugant, que inclou vaques, ovelles, cabres i búfals. Noten que els eixos I de les gràfiques no comencen a zero i que cal analitzar els rangs de dades per interpretar cada gràfica. Els canvis en percentatge, des de 1992, per a les variables de cada panell, inclouen (a) -68.1 %, (b) -26.1 %, (c) -6.4 %, (d) +75.3 %, (e) -2.8 %, (f) -28.9 %, (g) +62.1 %, (h) +167.6 %, (i) humans: +35.5 %; bestiar remugant: +20.5 %.

Reconeixements

Peter Frumhoff y Doug Boucher, de la Union of Concerned Scientists, así como las siguientes personas, han planteado profundas discusiones, comentarios y datos para este documento: Stuart Pimm, David Johns, David Pangelley, Guillaume Chapron, Steve Montzka, Robert Diaz, Drik Zeller, Gary Gibson, Leslie Green, Nick Houtman, Peter Stoel, Karen Josephson, Robin Comforto, Terralyn Vandetta, Luke Painter, Rodolfo Dirzo, Guy Peer, Peter Haswell, and

Robert Johnson.

Referències citades

Crist E, Mora C, Engelman R. 2017. The interaction of human population, food production, and biodiversity protection (La interacción de la población humana, la producción de alimentos y la protección de la biodiversidad). *Science* 356: 260–264.

Hansen J, et al. 2013. Assessing “dangerous climate change”: Required reduction of carbon emissions to protect young people, future generations and nature. (Evaluación del “cambio climático peligroso”: Necesitamos reducir las emisiones de carbono para proteger a los jóvenes, a las generaciones futuras y a la naturaleza). *PLOS ONE* 8: e81648.

Keenan, RJ, Reams GA, Achard F, de Freitas JV, Grainger A, Lindquist E. 2015. Dynamics of global forest area: results from the FAO Global Forest Resources Assessment 2015 (Dinámica del área forestal global: resultados de la Valoración 2015 de los Recursos Forestales Globales de la FAO). *Forest Ecology and Management*, 352: 9–20.

Ripple WJ, Smith P, Haberl H, Montzka SA, McAlpine C, Boucher DH. 2014. Ruminants, climate change and climate policy (Rumiantes, cambio climático y política climática). *Nature Climate Change* 4: 2–5. doi:10.1038/nclimate2081

William J. Ripple (bill.ripple@oregonstate.edu), Christopher Wolf y Thomas M. Newsome pertenecen al Global Trophic Cascades Program, en el Departamento de Ecosistemas Forestales y Sociedad de la Oregon State University, en Corvallis. TMN pertenece también al Centre for Integrative Ecology, en la School of Life and Environmental Sciences, en Deakin University, en Geelong, Australia. Mauro Galetti pertenece al Instituto de Biociências, de la Universidade Estadual Paulista, Departamento de Ecologia, en São Paulo, Brazil. Mohammed Alamgir pertenece al Institute of Forestry and Environmental Sciences, en la University of Chittagong, en Bangladesh. Eileen Crist pertenece al Department of Science and Technology in Society, en Virginia Tech, en Blacksburg. Mahmoud I. Mahmoud pertenece al ICT/Geographic Information Systems Unit de la National Oil Spill Detection and Response Agency (NOSDRA), en Abuja, Nigeria. William F. Laurance pertenece al Centre for Tropical Environmental and Sustainability Science y al College of Science and Engineering, en la James Cook University, en Cairns, Queensland, Australia.

1. <http://scientistswarning.forestry.oregonstate.edu/>

2. http://scientistswarning.forestry.oregonstate.edu/sites/sw/files/Warning_article_with_supp_11-13-17.pdf

3. http://scientistswarning.forestry.oregonstate.edu/sites/sw/files/Warning_article_with_supp_11-13-17.pdf

4. <http://www.worldbank.org/>

5. <http://www.un.org/esa/population>

1.10 diciembre

El decreixement en el PROGRAMA POLÍTIC DE LA CUP-CC (2017-12-18 06:00)

El proper dijous 21 de desembre es celebren, com tots sabeu, eleccions al Parlament de Catalunya.

Es aquesta entrada volem reproduir els punts 209 i 210 del [2]programa polític de la CUP-CC en els que es fa una referència explícita i repetida a la necessitat de fomentant el decreixement del consum energètic i material.

Una referència absolutament excepcional en els programes polítics que creiem val la pena destacar.

Aquestes propostes es troben en el capítol 5 del programa que porta el títol Per una República ecologista que trenqui amb les lògiques de creixement capitalistes i garanteixi el futur ambiental de les classes populars .

"209. Així, immerses dins d'un sistema econòmic instaurant en el creixement infinit i en un planeta de recursos limitats, l'experiència ens demostra que necessitem un canvi en el model socioproductiu que atengui a aquestes relacions entre natura i societat.

Per mitjà d'un decreixement del consum energètic i material podrem fer front a la crisi

ecològica global i el canvi climàtic i garantir el futur de les classes populars dels Països Catalans. Avançar cap a un model social no extractivista i establir noves lògiques per satisfer les necessitats humanes, i no del capital, en equilibri

amb l'entorn natural des dels següents principis:

- Recuperar la gestió dels béns comuns naturals, actualment subjectes al benefici del capital. Instaurar i consolidar formes de presa de decisions democràtiques, populars i transversals.
- Reforçar el paper dels municipis i dels barris com a unitats polítiques de presa de decisions que vehiculin mesures que afavoreixin la resiliència ambiental del teixit social i econòmica local.
- Garantir i incloure el dret de la població a viure en un ambient sa i ecològicament equilibrat que garanteixi: la preservació de l'entorn natural, la conservació d'ecosistemes, la biodiversitat i la integritat del patrimoni genètic, la prevenció de les agressions ambientals i la recuperació dels espais naturals degradats.
- Disminuir la petjada ecològica de Catalunya i reduir el consum energètic i material actual i la generació de residus.
- Garantir els drets ambientals de les generacions futures i revertir la crisi ecològica global, fomentant el decreixement del consum energètic i material.
- Fer efectiu el dret a viure en entorns laborals i socials ambientalment saludables i lliures de tòxics i el dret a una alimentació lliure de contaminants.
- Promocionar tecnologies i energies alternatives no contaminants i de baix impacte que garanteixin la sobirania energètica, la sobirania alimentària i el dret a l'accés a l'aigua.
- Fomentar la reconversió del cicle de vida dels productes amb l'objectiu de reduir les externalitats negatives i en consonància amb els límits de capacitat d'assimilació i de regeneració del medi natural i dels entorns urbans.
- Gestionar públicament les infraestructures bàsiques de mobilitat: ports i aeroports, xarxa ferroviària, carreteres i autopistes i tots els mitjans de transport públic col·lectiu; de generació i transport de l'energia, i de la resta de béns comuns naturals; i amb plena efectivitat dels usos del sòl, d'acord amb la seva funció social i que impedeixen l'apropiació privada de les rendes generades per la col·lectivitat.
- Controlar efectivament les infraestructures de sanejament d'aigües, així com de les plantes potabilitzadores i dessalinitzadores, les quals juguen un paper clau en el procés d'abastament d'aigua.
- Garantir el dret a la qualitat ambiental i de l'aigua, tant superficial com subterrània, lliure de contaminants i saludable.
- Garantir el dret de les classes populars a l'accés dels cursos fluvials, zones litorals i aigües marines no privatitzades i lliures de contaminants, preservant els ecosistemes associats.

210. Per tal d'avançar cap a una república ecologista que trenqui amb la lògica de l'acumulació il·limitada del capital, que subordina la natura als interessos de la producció, i amb l'objectiu de construir

un nou model de país que garanteixi el futur ambiental de les classes populars, la CUP-CC es compromet a:

- Constituir de manera immediata una comissió intergovernamental (Generalitat de Catalunya, Ajuntaments, Ciutadania) i transversal (Territori, Agricultura, Energia, Salut, Educació, etc.) d'estudi i seguiment per a definir una agenda que aposti pel decreixement del consum material i energètic i que aposti per la resiliència, amb l'objectiu de fer compatible l'activitat humana amb els nostres recursos, així com les accions a dur a terme per assolir aquesta compatibilitat.
- Aprovar la Llei de biodiversitat per tal de garantir la preservació del conjunt d'ecosistemes i espècies del nostre territori.
- Refer el projecte de Llei de residus amb què està treballant el Govern de la Generalitat, i aprovar-lo amb criteris que apliquin la minimització, el residu zero, la territorialització de la gestió, la municipalització dels serveis de recollida i el tractament per separat, especialment de l'orgànica, i la responsabilitat dels productors sobre els residus derivats de productes o activitats econòmiques.
- Rehabilitar la Llei de canvi climàtic suspesa pel TC per tal de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle progressivament i elaborar un pla de tancament el processos de valorització energètica dels residus en cimenteres i plantes incineradores.
- Elaborar un nou pla de reducció de la contaminació atmosfèrica associada al transport privat, transport marítim i a l'activitat industrial amb propostes estructurals i vinculants que garanteixin nivells de contaminació atmosfèrica dins els límits legals. Implementar, alhora, zones de baixes emissions que limitin l'accés del vehicle privat i fomentin el transport públic i la reducció de les tarifes.
- Garantir una xarxa de transport interterritorial democràtic i no contaminant. Un model que, allunyat del vehicle privat, aposti per modes de transport col·lectiu i posi l'accent en el servei social i ecològic i no en retorn econòmic. Potenciar, alhora, els modes de transport no contaminants com la bicicleta.
- Generalitzar i sistematitzar estudis epidemiològics continus en àrees amb forta contaminació ambiental, com l'entorn dels polígons químics i petroquímics, o les àrees nuclears.
- Prohibir l'ús de fitosanitaris en espais i parcs públics, especialment del glifosat, i implementar plans de contractació pública de productes lliures de disruptors endocrins.
- Fer efectiva la sobirania alimentària com a objectiu estratègic de la nova República, entesa com un model del sector agropecuari de proximitat, que preservi l'agrobiodiversitat i enforteixi les xarxes de desenvolupament cooperatiu, allunyat dels models productivistes de l'agricultura industrial lligats a l'ús de transgènics i productes derivats del petroli.
- Produir energia renovable i popular que garanteixi l'accés a les classes populars i que no generi externalitats negatives sobre l'entorn natural subjectes a

l'especulació econòmica.

- Regular i establir mecanismes de control del contingut de sofre en combustibles d'ús marítim, que garanteix una concentració de 0.1 % en les aigües territorials de Catalunya.
- Aturar la licitació per a la construcció de la nova Terminal F de creuers del Port de Barcelona.
- Nacionalitzar els béns comuns naturals com l'aigua, el litoral o el sòl, els quals esdevenen elements essencials en la construcció d'una nova República i que estan en el punt de mira de la darrera onada de privatitzacions directes i indirectes. Béns comuns naturals, productes del subsòl, jaciments minerals i hidrocarburs que incloen els que es troben en zones cobertes per les aigües del mar territorial i zones marítimes: el sòl, l'aigua, l'ambient atmosfèric, així com el patrimoni natural i genètic.
- Recuperar el control de la gestió de l'aigua en alta (distribució supramunicipal) i afavorir la gestió directa del servei d'abastament d'aigua de les poblacions, a través de l'establiment d'un nou marc de regulació que dificulti la gestió indirecta o externalització d'aquest servei, així com la creació d'eines que en facilitin la recuperació, allà on actualment, és gestionat per mitjà d'empreses privades (en el cas de l'aigua, quasi sempre per filials d'AGBAR).
- Oposar i neutralitzar del Pla Hidrològic Nacional que, de nou, posa en risc el cabal ecològic de l'Ebre i el futur del Delta i les seves comarques.
- Derogar el Pla de Gestió de Conques Internes i elaborar un nou pla que gestioni eficaçment els cursos fluvials i que incrementi els cabals ecològics de tots els rius, donant compliment als criteris establerts al Pla sectorial de cabals de manteniment i a la Directiva Marc de l'Aigua.
- Aprovar el Pla de Sequera previst en el Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya de 2009.
- Revisar els regadius del Segarra-Garrigues i del Xerta-Sénia, i auditar les obres dels Segarra-Garrigues.
- Elaborar un Pla de descontaminació de sòls, rius i aqüífers que carregi els costos de les actuacions als responsables de la contaminació.
- Reformular el projecte de Llei de Ports i Transport Marítim presentat pel Govern de la Generalitat, per tal de revertir la liberalització del sector que es promou, i incrementar el control i la gestió ambiental. El nou text legal hauria d'incorporar la municipalització dels ports, l'elaboració de plans d'actuació per reduir les emissions per mitjà de la implementació de sistemes d'electrificació dels ports catalans, el retorn de la gestió dels ports de Tarragona i Barcelona, actualment en mans del Govern espanyol. I eliminar les bonificacions als creuers i suprimir la figura del Pla Director Urbanístic Portuari (PDU-P).

- Revisar la Llei de Política Territorial (vigent des de 1983) i de la Llei d'Urbanisme (vigent des de 2002) per tal de potenciar els principis de reequilibri territorial, la reducció de la petjada ecològica, l'adaptació al canvi climàtic i a la crisi energètica (peak oil), el decreixement, l'autosuficiència connectada en els camps de l'energia i l'alimentació de les diferents unitats territorials (municipis, comarques, regions), l'eficiència energètica dels assentaments humans i l'edificació, i la interconnexió dels espais naturals, inclosos el litoral, el submarí i els sistemes d'espais lliures en sòl urbà.
- Revisar el Pla Territorial General de Catalunya (vigent des de 1995) i dels Plans Territorials Parcial per tal de donar compliment als nous criteris de planejament territorial introduïts, així com per revertir les reserves de sòl estratègic, especialment quan promouen la urbanització de grans peces agràries o agroforestals. Igualment es promouran les desclassificacions de sòls urbanitzables en aquells indrets on manifestament no sigui necessari.
- Paralitzar la tramitació de tots els Plans Directors Urbanístics fins que es revisin les Lleis de Política Territorial i d'Urbanisme i es considerin els nous criteris de planejament territorial i urbanístic.
- Suspènre els següents Plans Directors Urbanístics aprovats: PDU del Circuit Barcelona – Catalunya, PDU del Delta del Llobregat, PDU per a la delimitació i ordenació del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, PDU de reordenació de l'àmbit del centre recreatiu i turístic de Vila-seca i Salou, PDU Gran Via, PDU per al desenvolupament d'infraestructures viàries, ferroviàries i logístiques a les comarques de l'Alt i el Baix Penedès, PDU de les àrees residencials estratègiques i el Pla Caufec – Porta BCN.
- Fomentar espais de deliberació relacionats amb l'entorn natural i el medi ambient: ajuntaments, consells de gestió d'espais naturals, associacionisme ambiental, etcètera.
- Donar suport a totes les mobilitzacions, iniciatives i lluites en defensa de la terra, el medi en general i els béns comuns naturals."

1. <http://cup.cat/sites/default/files/programaelectoralcup21d.pdf>

2. <http://cup.cat/sites/default/files/programaelectoralcup21d.pdf>

margrietcoumans (2017-12-18 08:30:13)

molt interessant i moltes gràcies miquel, ja l'he compartit al facebook! ☺ El dia 18 des. 2017 14:48, "Argelaguer en transició" va escriure: Miquel Tort posted: "El proper dijous 21 de desembre es celebren, com tots sabeu, eleccions al Parlament de Catalunya. Es aquesta entrada volem reproduir els punts 209 i 210 del programa polític de la CUP-CC en els que es fa una referència explícita i repetida a la neces"

BlogBook v1.0,
 $\text{\LaTeX}$ 2 ϵ & GNU/Linux.
<https://www.blogbooker.com>

Edited: January 11, 2018

